

Second Class Postage Paid at Berwyn, Illinois

1891 - 1993
102
YEARS OF
PUBLISHING

DENNÍ HLASATEL

Czechoslovak Daily Herald

Founded - Založen 1891

1891 - 1993
102
YEARS OF
PUBLISHING

USPS 002670 • VOL. CII

STŘEDA 2. ÚNORA 1994 - ČÍSLO 76 - WEDNESDAY FEBRUARY 2, 1994

65c

■ BĚLEHRAD, Jugoslávie

Ruský extrémista Vladimír Žirinovský varoval spojence v NATO, proti splnění hrozby, že budou bombardovat srbské posice v Bosně, řekl v neděli, že by to bylo považováno za prohlášení války proti Rusku.

Žirinovský byl v Bělehradě přivítán nadšenými přívrženci.

Také prohlásil podporu nároků bosenských Srbů na části Chorvatska a Bosny a řekl že udržovatelé míru Společnosti národů — UN — by měli jít domů.

Srbové dobyli asi jednu třetinu Chorvatska a víc než dvě třetiny Bosny od té doby co se jugoslávská federace začala rozpadat v r. 1991. V obou místech prohlásili dobytá území za své státy.

Žirinovský řekl předtím ve Slovinsku, že Rusko by mělo vystoupit z U.N. bude-li NATO bombardovat Bosnu. A pak v Bělehradě varování zesílil a řekl, že "bombardování srbských pozic by znamenalo deklaraci války proti Rusku." Jeho podporovatelé reagovali salvou potlesku téměř po každé jeho větě.

Ruský nacionalistický vůdce Vladimír Žirinovský je vítán při návštěvě v Subotici v Jugoslávii minulou neděli. Žirinovský říká, že Rusko by se hněvalo, kdyby NATO bombardovalo srbské pozice v Bosně.

Německo a stálé členství v Radě bezpečnosti OSN

Rudolf Strobinger - RFE

Německo se bude podle slov ministra zahraničí Kinkel ucházet o stálé členství v Radě bezpečnosti OSN. Pokud by se tak stalo, pak by to bylo již v době, kdy na německém území nebude ani jediný ruský voják.

Spolkový ministr zahraničí Klaus Kinkel pověřil německé diplomaty, kteří se zúčastní Valného shromáždění Organizace spojených národů, aby se zasadili o to, aby se Německo stalo stálým členem Rady bezpečnosti. Rozhodne o tom zvláštní výbor OSN, který bude ustanoven již prvních dnech zasedání Valného shromáždění, které začalo v New Yorku. Ve výboru mohou spolupracovat všechny členské země OSN. Je jich v současné době 184. A své rozhodnutí musí oznámit do poloviny příštího

Pokračování na str. 4

Mýtický nukleární duch - Genie - vrhá stín na bezpečnost Asie

John J. Metzler, 30. ledna 1994

Spojené národy — Tichá ale smrtelná výstavba nukleárního potenciálu Severní Koreje ohrožuje nejen Jižní Koreu, ale také bezpečnost celé východní Asie.

Ačkoliv pozornost se soustřeďuje na sílu nukleárních zbraní Severní Koreje, což je mrazivá pravděpodobnost, pochmurná fakta zůstávají, že komunistický režim má víc než dost konvenčních zbraní, umístěných nebezpečně blízko jihokorejského hlavního města Seoulu, aby představoval vážné nebezpečí již nyní.

Nedávné zprávy vyjevily, že Pyongyang koupil čtyřicet ponorek

Pokračování na str. 5

Československý ekonomický Černobyl

Jan Kukačka

Nedostatek efektivnosti CPE (centrálně plánované ekonomiky) mělo odstranit zavedení tržních vztahů mezi ekonomickými subjekty, neboli "tržní ekonomika". Tržní vztahy — motivace příjmem (ziskem) vytvářejí obrovský ekonomický náboj-energií, kterou lze přeměnit v práci — národní produkt. Energetický náboj ekonomické transformace představoval zvýšení reálného národního produktu o 30% s možným následným růstem životní úrovně občanů o 69%! Říkám možným, protože tato energie nebyla využita ve prospěch občanů, nýbrž k jejich škodě. Tržní mechanismus lze totiž přirovnat k mechanismu atomové energie a jeho účinek na občany závisí na tom, jakým způsobem je tato energie uvolňována. Zda demokratickým nebo nedemokratickým.

Je to stejné jako u atomové energie, jejíž použití může být bud'

Pokrač. na str. 4

Víc "nezákonných" dětí, černých i bílých

*Walter E. Williams
Human Events, 21. ledna 1994*

Charles Murray, vědec z American Enterprise Institute (AEI) a autor knihy *Losing Ground* (Basic Books, 1994) napsal zajímavý článek pro *Wall Street Journal* "The Coming White Underclass" (Budoucí bílá spodní třída), uveřejněný 29. října 1993. Jako Sen. Daniel Patrick Moynihan (D-N.Y.), který v 60tých letech varoval před rostoucí "nezákonností" - illegitimacy (v té době 26%) a před rozpadem černé rodiny, Murray teď varuje před bílou nezákonností, která je teď 22% a stoupá. 82% této "nelegitimitosti" je mezi ženami, které mají vzdělání a

Pokrač. na str. 2

■ BOSTON

Výbuch v nukleárním reaktoru v Černobylu vedl k úplnému roztopení jádra a k mnohem větší kontaminaci, než jaká byla dříve hlášena, jak oznámil Massachusetts Institute of Technology, jehož nukleární inženýr studoval trosky reaktoru.

Radioaktivita, vypuštěná za největší nukleární pohromy světa byla až čtyřikrát nebo pětkrát větší než dříve uveřejněné odhady, jak řekl Alexander Sich v doktorské disertační práci, předložené dříve v tomto měsíci.

Sovětské autority řekly, že výbuch reaktoru č. 4 vedl pouze k částečnému roztopení jádra a že helikoptéry uhasily hořící jádro 5.000 tunami písku, olova, boronu a hlíny.

Ale Sich, který strávil 18 měsíců studováním zničeného reaktoru řekl, že helikoptéry se úplně minuly s cílem, jak v neděli hlásil Boston Globe.

Noviny psaly, že roztopené jádro prohořelo skrz ochranné vstvy do nejnižších úrovní sklepa závodu. Místo aby byla udušena shozeným materiálem, nukleární reakce dohřela po deseti dnech.

"Je to hotová teorie, o které jsem dosud neslyšel, ale nemohu říci, že je bláznivá," řekl Morris Rosen, zástupce ředitele oddělení pro bezpečnost atomové energie při Mezinárodní agentuře atomové energie. Rosen vyjádřil překvapení nad většinou Sichových závěrů, včetně jeho kalkulace, že bylo vypuštěno 185 až 250 milionů "curies" radioaktivního materiálu v prvních deseti dnech. Sovětští oficiálové řekli, že bylo vypuštěno 50 milionů curies.

Curie je množství radioaktivity, obsažené v jednom gramu radia. Americký Department energie odhaduje, že pouhých deset milionů jedného curie může způsobit rakovinu.

Zavřený černobylský závod stále ještě obsahuje 180 tun částečně spálených nukleárních pohonných látek, podle zprávy Alexandra Borového, ruského vědce, který dohlíží na Černobyl, 80 mil od Kijeva na Ukrajině. Tři jiné nukleární reaktory na tom místě jsou ještě v provozu. 15 reaktorů stejného typu dosud operuje v Rusku, na Ukrajině a v Litvě.

■ DAVOS, Švýcarsko

Předseda PLO — Organizace pro osvobození Palestiny — Jassir Arafat v neděli řekl, že jeho PLO dosáhne konečného schválení úmluvy "velmi brzy" o odtažení Izraele z pásma Gaza a z Jericha. Izraelský zahraniční ministr Šimon Peres nedělal žádné předpovědi, ale po skončení několikahodinových debat obou vůdců řekl, že byl udělán pokrok. Peres a Arafat jsou v Davosu na soukromě zorganizovaném hospodářském fóru politických a obchodních předáků z celého světa. Ale také se sešli k vyjednávání o problémech, které zdržují uplatňování úmluvy mezi Izraelem a PLO o samosprávě v částech Izraelem okupovaných oblastí.

V Davosu Peres také přeložil do angličtiny pro Arafata otázky francouzského reportéra a nadšeně si potřásl rukou s vůdcem fotografů PLO. Oba vůdce se usmívali a zdálo se, že mezi nimi není žádné napětí.

Izraelští vojáci zápasili s židovským osadníkem, který je proti vyjednávání o míru, a násilím ho vedli do vozu mimo osadu ve West Bank.

Víc "nezákonných"...

diplom z High School nebo méně.

Všichni dobře víme o nemanželských dětech černých matek, kterých je teď 68%, a v některých městech přes 80%. Kdyby to byl někdo předpověděl v letech 60tých, byli bychom jej považovali za blázna nebo rasistu.

Je někdo tak ukvapený aby řekl, že to, co se stalo černým, se nemůže stát bílým? Bílí nejsou o nic více imunní proti rozpadu rodinných hodnot a pustošícím účinkům "welfarismu" než černí.

Murray říká: "Nemanželské děti jsou nejdůležitějším problémem naší doby — důležitějším než zločiny, drogy, chudoba, negramotnost, veřejná podpora (welfare) nebo bezdomovectví, protože tento problém pohání všechno ostatní."

Jinými slovy, rodinná situace bez otce je buď příčinou oněch druhých problémů, nebo je zhoršuje. Murray dodává, že velký počet chlapců vyrůstajících bez otce vytváří kulturu, která se rovná oné v knize Lord of the Flies, kde nespolečenské hodnoty chlapců - nedospělců se stávají normou — násilnost, okamžité uspokojení a dravý sex. To, jak říká Murray, je přesně "kultura", která přebírá černé vnitřní město.

Dnešní "welfarismus" je zcela nový. Je to systém, zastávaný lehkomyšlnými liberály a politiky, příliš hotovými zdaňovat a utrácet.

Liberální elity jako profesor Andrew Cherlin, sociolog na Johns Hopkins University učí, že stále ještě nebylo dokázáno, zdali "nepřítomnost otce je přímo zodpovědná za předpokládané nedostatky rozbitých rodin." Podle Cherlina a jemu podobných, problémem není nepřítomnost otce, ale nedostatek příjmu od muže." Otec může být nahrazen šekem od "welfare" - z veřejné podpory.

Manželství je permanentní, říká Charles Murray. Musíme znovu zavést tresty za děti narozené mimo manželství ukončením všech ekonomických podpor pro nevdané matky.

Svobodné matky by musely dělat to, co dělaly dříve, kdyby si dítě chtěly podržet: opatřit si podporu rodičů, přítele, sourozenců, církve a dobročinných organizací. To by včlenilo dospělé do výchovy dítěte, naučilo by to matku zodpovědnosti a obnovilo by to společenské stigma (znamení), jaké kdysi takový stav s sebou nesl. Alternativa podržení si dítěte je adoptování, a jak Murray říká, "měli bychom plýtvat penězi na sirotčince."

Abychom rozhojnili odměny manželství, měli bychom změnit daňový zákon, aby přestal trestat manželství a děti. Měli bychom udělat manželství jedinou zákonitou institucí, skrze kterou by bylo možno definovat a uplatňovat rodičovská práva a zodpovědnost.

Je-li ve zprávách o vzrůstu počtu nemanželských dětí a veřejných podpor — welfare — něco dobrého, je to to, že konečně můžeme tento problém vyjmout ze sféry černého rasismu a zacházet s ním jako s problémem humánním. Vždycky jsem říkal, že veřejná podpora udělala černým rodinám to, co by bylo nemohlo udělat ani otroctví, rekonstrukce nebo ten nejsurovější rasismus. A to, co se děje s bílými je důkazem, že rakovina zvaná welfare, nemá vůbec nic společného s genetikou — naukou o vývoji dědičnosti.

Udělejte vašim doma radost v tomto roce
a předplaťte jim Hlasatel.

Pro vás je to mnohem snadnější než pro ně.

Naše zprávy jsou pořád aktuální.

Pomůžete jim a nám také.

CENY PŘES MOŘE V U.S. DOLARECH:

Denní a Nedělní	Nedělní pouze
• 3 měsíce \$ 45.00	\$26.00
• 6 měsíců \$ 84.00-	\$45.00
• 12 měsíců \$150.00	\$78.00

Czechoslovak Daily Herald DENNÍ HLASATEL

Established 1891

6426 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
TEL.: (708) 749-1891 and 749-1898 — FAX: (708) 749-1935

Second class postage paid at Berwyn, Illinois
Published Wednesdays and Sundays, except holidays

SUBSCRIPTION PRICES (CENY PŘEDPLATNÉHO):

UNITED STATES		CANADA (In US Dollars)	
Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)	Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)
3 months \$25.00	\$15.00	3 months \$30.00	\$18.00
6 months \$42.00	\$28.00	6 months \$55.00	\$33.00
12 months \$80.00	\$50.00	12 months \$99.00	\$60.00

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články stotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zaslané články. Zaslané rukopisy se nevracejí. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.

OVERSEAS In US Dollars

3 months \$ 45.00	\$26.00
6 months \$ 84.00	\$45.00
12 months \$150.00	\$78.00

ZMĚNA STRATEGIE

Fanda Čech

Krasobruslařka Tonja Harding, o které jsme v posledních dnech často slyšeli ve spojení s útokem na její soupeřku, mává na pozdrav sousedce v Portlandu ve státě Oregon, kde žije u přátel od té doby, co se rozešla se svým mužem.

ZPRÁVY

■ Maďarsko

Maďarsko usiluje o posílení důležitého zdroje příjmů z exportu. O tom svědčí i účast na berlínském potravinářském veletrhu zvaném "Zelený týden". Naneštěstí nebyl minulý rok v zahraničně obchodním odvětví úspěšný. Oproti roku 1992 klesl maďarský vývoz nejméně o 20 procent. Jen embargo proti bývalé Jugoslávii, tedy jednomu z přímých sousedů, stojí Maďarsko ročně v přepočtu až 1,3 miliardy marek neuskutečněného exportu. Kromě toho způsobilo loňské sucho sníženou sklizeň obilí o celou pětinu. A konečně se začíná projevat zvyšování platů v Maďarsku jako nevýhoda v konkurenci se zeměmi SNS, kde je úroveň mezd značně nižší.

Veletržní "Zelený týden" v Berlíně byl proto významnou příležitostí, představit na mezinárodním fóru maďarské agrární výrobky, které obvykle činí více než 20% všeho vývozu a 15% hrubého domácího produktu. Zdá se, že maďarské zemědělství má už dnes dobrou výchozí pozici. 90% veškeré zemědělské půdy je privatizováno, převážně formou dobrovolných družstev.

Jiné důležité odvětví na svou privatizaci teprve čeká. Snad do května má být privatizována maďarská Banka zahraničního obchodu — v peněžnictví první krok tímto směrem. Tato banka byla založena roku 1950 a těší se dobrým vztahům s bankovními ústavami po celém světě. Tato okolnost způsobuje, že o vlastnické podíly je zájem. Z nich celá třetina je vyhrazena zahraničním investorům. Největší část podílů hodlá údajně odkoupit Bavorská zemská banka a vedle ní Evropská banka pro obnovu a rozvoj se sídlem v Londýně.

Při vyjednávání s řadou investorů se v loňském roce jako problém projevila nejasnost o skutečném stavu hospodaření. Zákon o bankovním tajemství prý znemožňoval, aby se zájemci dozvěděli, "co se děje uvnitř banky". Míněny jsou především nedobytné dluhy, typické pro dřívější státní bankovníctví. Tuto záležitost musí nejprve vyčistit maďarská vláda, v jejichž rukou zůstane i po privatizaci téměř polovina podílů: do 3 let však musí podle zákona klesnout státní účast na pouhou čtvrtinu.

Zcela zvláštní zahraničně obchodní kapitolu tvoří ruský dluh, který si Maďarsko, nikoli bez protestu svých sousedů, vyrovnává nákupem výzbroje. Téměř polovinu z dlužné jedné miliardy sedmi set milionů dolarů už Moskva splatila dodávkou 28ti MIGů-29. Nyní hodlá Rusko Maďarsku dodat rakety země-vzduch typu S-300 na obranu vzdušného prostoru.

Námítky sousedů uklidňují maďarští představitelé tvrzením, že tyto rakety jsou pouze schopny zasahovat letící objekty, nikoli cíle na zemi. Zbraně mají doplnit dosud nedostatečnou vzdušnou obranu, které je třeba pro případ leteckých "návštěv" z bývalé Jugoslávie, k nimž už občas došlo, jak tvrdí mluvčí maďarského ministerstva obrany.

Zatímco tedy vládní koalice pravého středu usiluje o zvýšení obranyschopnosti země a o hospodářský vzestup na nových základech, nejsou mnozí občané zdaleka spokojeni se stavem věcí. Podle nedávného průzkumu veřejného mínění pokládá pouhých 14% dotázaných současnou epochu mnohastranné parlamentní republiky za nejlepší. Celá polovina nostalgicky vzpomíná na "gulášový komunismus" za Janose Kádara, a dokonce 8% lidí na fašistický režim admirála Horthyho, který byl za 2. světové války spojencem Hitlera. Nejvarovnějším politickým signálem je míněno 40%

Jak se již naši čtenáři přesvědčili, veškeré politické a mezinárodní dění je řízeno výhradně finančními zájmy nadnárodní mafie. To také potvrzuje změna klimatu na české politické scéně.

Původní nástup sociální demokracie k moci, který měl být synchronní se vzrůstem sociální demokracie v Německu, byl zastaven. Tzv. "opoziční" útoky zednáře Zemana na zlodějské a vlastizrádné vládnoucí zednáře úplně ustaly nebo jsou směšně všeobecné. Ambiciózní Zeman si bude muset na svou chvíli ještě rok, dva roky počkat.

Mezinárodní finanční lobby, zvláště Soros, začala opět viditelně podporovat Klause. Přispělo k tomu mnoho okolností. Soros prodělal těžké peníze na potápění německé marky a nepodařilo se mu zvednout kurs franku. Německo chudne tak rychle jak mělo, aby se tam zvedla vlna nacionalismu a chut' válčit. Také roztržka mezi Francií a Německem je ještě nepatrná. Zato Klausova pozice stoupla s jeho úspěchem ve druhé vlně kuponové privatizace, jíž se zúčastnilo ještě více DIKů než první vlny. Kdo by také nevyužil situace vydělat si víc než vložených tisíc korun při současné drahotě?

Bankrotů podniků v České republice budou tedy umělým zásahem bank opět odloženy. Lidé chodí do práce, vyrábějí cosi o čem není zájem v již utlumených výrobcích, nepřetrhnout se, berou peníze a jsou spokojeni. Spekulace v České republice roste, bourá s úspěchem jak hodnotu české koruny, tak podrývá mezinárodní finanční trh — a o to přece jde!

Světovládní mocní si spočítali, že na sociálních nepokojích v této zóně by vydělalo zase Německo. Světovládním záměrem je naopak vyvolat nepokoje dříve v Německu a tím způsobit evropské jatka. Sionisté používají obměny strategie z 1. a 2. světové války — také to žádají geniové nejsou. Jejich strategické záměry se stále opakují.

Mazaní Čecháčkové se zatím přezírají a hromadí peníze, majetek a cety, horečně nakupují, a ani je nenapadne, že stoupající spotřeba dovezených šmejdů nakonec skončí katastrofou. Ostatně všichni se z chování těchto ne-lidí přesvědčujeme, že chamtivost, která je nejvyšším cílem lidského snažení, je zhoubná pro duši.

Klaus jim hodil vějičku chamtivosti a uspěl. Stát neexistuje, projevuje se jen v různých institucích, které jej vytvářejí a jsou ovládnuty neokomunistickou koalici v níž hraje prim ODS a ODA.

V soupeření Klaus — Havel se ukazuje, že světovládní mocní momentálně raději hodí přes palubu Havla, protože Klausovi se podařilo lépe oblnout národ i svět. Proto také nyní dostává víc mezinárodních cen Klaus — snad dostane i tu Nobelovu.

Útok Petra Cibulky i šlehy v novinách proti klanu Havlů a jejich spolupracovníkům nejsou tedy žádným projevem české statečnosti, naopak, národ je k nim lhostejný, ale jde o akci řízenou mezinárodní lobby a má být přípravou veřejnosti na skácení destruktivní, nemyslné, zfetované modly, jejíž skutečná tvář možná bude veřejnosti odhalena, a možná také ne. Pravdu potom bude znát jenom pár zasvěcenců.

Leč pád modly se bez špíny neobejde, a to podlomí sebevědomí tzv. "inteligentních" obyvatel, kteří si prý "z vlastní vůle" tohoto šaška zvolili za idol a klaněli se mu na kolenou. Český stát se tím světu odhalí jako národ méněcenných kreténů. Zato však možná jako kreténů bohatých, třeba dají každému byrokraticky milión.

A světová veřejnost, rozhořčená z bídy a nezaměstnanosti, se potom nepozvedne na obranu populace kreténů, leč bohatých, vystavených vyvraždění.

Ale pana Klause stejně čeká pád, až konečně dojde k záměru oddalovaným bankrotům fakticky již neexistující české produkce. Humbuk kolem tzv. "českého ekonomického zázraku" má navnadit Němce, aby dále investovali v České republice a tím drobili vlastní finance, přispěli ke zchudnutí svého národa a k revolučnímu výbuchu. A to potom bude příležitost pro Zemana.

Inu politika, to je panečku vynález!

obyvatel, kteří věří, že části sousedních zemí by měly patřit Maďarsku.

■ Jižní Afrika

Rada bezpečnosti Spojených národů pošle do Jihoafrické republiky sta pozorovatelů, kteří budou dozírat na přípravy a provedení prvních všeobecných voleb za účasti černošských obyvatel.

Volby v Jihoafrické republice by mohly být narušeny bojkotem a násilnickými akcemi bělošských nacionalistů, sdružených v Lidové frontě Afrikanů. Její spolupředse-

da, pensionovaný generál Constand Viljoen, prohlásil, že někdy je třeba malého násilí, aby se zabránilo velkému násilí. Fronta ultimativně žádá, aby se na území Jihoafrické republiky vytvořil samostatný stát pro tři miliony bělochů. Vláda v Pretorii a Africký národní kongres to odmítají.

Německo a stále...

roku.

V Bonnu se v souvislosti se žádostí Spolkové republiky o stálé místo v Radě bezpečnosti uvádí, že by se tak mělo stát v roce 1995, jubilejním roce OSN, které bude slavit 50 let svého trvání. Spolkový ministr zahraničí Kinkel se totiž obává, že kdyby žádost Spolkové republiky o stálé členství v Radě bezpečnosti nebyla do té doby projednána a doporučena, pak by k zvolení Německa stálým členem došlo zřejmě až o několik let později.

V Bonnu s uspokojením uvádějí, že žádost o stálé členství již písemně doporučili členským zemím OSN Spojené státy. Současně však poukazují němečtí diplomaté na to, že bude nutno vyřešit i stálé zastoupení zástupce zemí Třetího světa v Radě bezpečnosti. Těchto zemí je v současné době v OSN 129, a je málo pravděpodobné, že se tyto země spokojí s tím, že by jejich zájmy eventuálně hájilo jako stálý člen Japonsko, které se rovněž o stálé místo v Radě bezpečnosti OSN uchází. Jisté je také, že pokud bude žádost Bonnu kladně přijata, nebude v době, kdy se Německo stane stálým členem Rady bezpečnosti OSN na německém území umístěn již ani jediný ruský voják.

Při rozhovorech, které měl v Bonnu spolkový ministr zahraničí Kinkel s velitelem ruských vojsk na německém území, generálplukovníkem Michaelem Burlakovem, bylo definitivně dohodnuto, že poslední ruský voják opustí německé území letos v srpnu. V současné době je v Německu ještě umístěno téměř 31.500 ruských vojáků a zhruba stejný počet jejich rodinných příslušníků. Generálplukovník Burlakov si při rozhovorech s Kinkelem postěžoval, že výstavba bytů pro ruské důstojníky, kteří se vrací z Německa, pokračuje v Rusku poměrně pomalu. Německo má v Rusku postavit bytové prostory v hodnotě 7 miliard 800 milionů marek. Celkem 44.000 bytů ve 40 ruských městech. V roce 1993 jich však bylo postaveno pouze 2.400. Kinkel však odmítl generálovu výtku, že vinu nese německá strana a poukázal na organizační nedostatky příslušných ruských vládních orgánů.

Letošní rok třinácti nejrůznějších voleb v Německu je důvodem, že se začalo diskutovat o možnosti přezkoumání kandidátů, zda spolupracovali s bývalou Státní bezpečností NDR. Ředitel tzv. Gaukova úřadu, který shromažďuje a vyhodnocuje materiály Státní bezpečnosti, Hans Jorg Gaiger, oznámil, že přezkoumání všech kandidátů může jeho úřad provést během dvou měsíců. Samozřejmě to nebude zdarma. Saský sociální demokratický poslanec, Hans Jurgen Richter, uvedl, že v případě, že v archivech Stazi neexistuje o uvedené osobě žádný údaj, vyžaduje Gaukův úřad poplatek 25 marek. Pokud měl přezkoumaný kandidát kontakty se Státní bezpečností, požaduje Gaukův úřad od instituce, která si vyžádala přezkoumání, 75 marek. A jsme-li již u činnosti Státní bezpečnosti bývalé NDR: v Dolnosaském městě Zelle byl právě odsouzen do vězení na 9 let bývalý pracovník Zemského úřadu na ochranu ústavy v Hannoveru, Wilhem Balke. Devět roků spolupracoval se Stazi a vyhradil jí řadu agentů Státní bezpečnosti, kteří se přihlásili orgánům Spolkové republiky. Jeden z nich byl v bývalé NDR odsouzen na doživotí a byl později vykoupěn Spolkovou republikou. Balke musí zaplatit také pokutu 250 tisíc marek, což odpovídá jeho odměně, kterou dostal od východoněmecké Státní bezpečnosti za svou zrádovskou činnost.

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zaslané články. Zaslané rukopisy se nevracejí. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.

CENY DO EVROPY: Nov. od \$628.00

- PRAHA - Sept., Oct. \$659.00
- PRAHA - Nov., Dec. \$628.00
- VÍDEŇ \$649.00
- FRANKFURT \$549.00
- MNICHOV \$599.00
- ŘÍM \$679.00
- PAŘÍŽ \$549.00
- LONDÝN \$459.00
- Pro návštěvníky z České a Slovenské republiky do 1 měsíce pobytu \$599.00

Lodní zájezdy (cruises) za velké slevy:
2 osoby za cenu pro jednu osobu.

ZAVOLEJTE NEBO NAPIŠTE O PODROBNÉ INFORMACE

WEBER TRAVEL AGENCY, Inc.

6805 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, ILLINOIS 60402
Telefon: 708-749-1333 — 1-800-886-7012
FAX 708-749-1350

Československý ekonomický...

prospěšné, nebo zničující, podle toho, je-li její uvolňování plynulé — řízené (jako v atomové elektrárně), či zda k jejímu uvolnění dojde naráz tedy výbuchem (jako v případě atomové bomby, nebo havárie elektrárny), kterou lze přirovnat k scénářovému šoku. V obou případech je hledisko ničivosti, či prospěšnosti obecně lidské. Avšak z nelidského hlediska je prospěšnost pro lidi neprospěchem diktátorů. Na druhé straně je zničující výbuch-šok (ať již atomový, nebo ekonomický) přinášející většině lidí zkázu, je totalitním diktátorským silám všude ve světě prospěšný. Celkový objektivní "efekt" výbuchu-šoku však je vždy záporný. Tzn. škody většiny jsou vždy větší, než prospěch menšiny. V mnoha případech přináší šok-výbuch následnou zkázu i těm, kteří jej vyvolali. Pro ty, kteří se nacházejí v místě výbuchu určitě.

ŘÍZENÁ VERSUS ŠOKOVÁ REAKCE

Uvolňování energie tržního mechanismu je tedy nutno provádět tak, aby nebylo destruktivní, nýbrž přinášelo celkový užitek. Do kterého typu procesů se Klausova ekonomika řadí charakterizuje i jeho vlastní výraz — "konstruktivní destrukce" (jak pro koho).

Nově vzniklá energie — zisky — musí být spotřebována národem, t.j. využita k investiční činnosti a produktivnímu podnikání. Nikoliv však jako v našem případě (úvěrová restrikce) hromaděná "v reaktoru" až způsobí výbuch — bankrot celé ekonomiky.

Při šokovém uvolnění "tržní energie" jak se stalo u nás tzv. "liberalizací cen" k výbuchu bomby-reaktoru musí dojít vždy. Šokové spuštění scénáře tzv. ekonomické reformy bylo tedy "spuštěním atomové bomby" kamuflované usametanému národu jako "spuštěním atomové elektrárny". Šlo v podstatě o sabotáž. Obdobně jako kdyby jaderná elektrárna byla v jediném okamžiku odstartována na plný výkon, bez odzkoušení funkčnosti jednotlivých dílů, o absenci nutné doby záběhu (aby nedošlo k jejich zadření-korupci) nemluvě.

V tomto příměru náš "hlavní inženýr" (hlavní ekonom) nadto vypustil z reaktoru teplosměnné pracovní medium tzv. "těžkou vodu", v našem případě peníze, jejichž podstatná část — státní finanční rezervy — byly bez vědomí pracovníků elektrárny (poslanců opitých sametovým vínem) zapůjčeny jiné elektrárně (MMF), kde měl "hlavní inženýr" kámoše ředitele. K tomu byl přívod páry do turbin "seškrčen" na minimum (restrikce mezd a úvěrů).

To však ještě nebyl všemu konec. Náš hlavní inženýr se chtěl proslavit "produktivitou" svého díla a proto vyřadil z provozu kontrolní a regulační mechanismy (všechny demokratické instituce, které měly dohlížet na chod elektrárny byly vyřazeny z provozu) a jejich signály (oponentní posudky) před jejich vypnutím byly ignorovány. Neodvedená energie pak přesáhla provozní hodnotu o 1000% (míra počátečních zisků)!

PO VÝBUCHU

Místo velké slávy nastal přebytečný výbuch—bankrot. Kamarád v "bratrské elektrárně", kterému náš ekonom půjčil pracovní medium — peníze, jej nyní odměňuje nesčetnými vyznamenáními. Přirozeně. Prospěch z dodávání energie—produktu do naší země bude mít on a nikoliv ti, kteří naši elektrárnu s trojnásobným energetickým potenciálem, než měla v době pohonu na uhlí, stavěli. Jsou však stejně odsouzeni k extinkci. Osazenstvo elektrárny — občané, zaměstnanci jsou "mrtví". V našem "reálném kapitalismu" byli zcela zbaveni svých ekonomických práv — jsou nuly. Ostatní obyvatelstvo bylo zasaženo "smrtelným radioaktivním zářením": kriminalita, nezaměstnanost, chudoba. Zbytek národa zkorumpovaná "elita", která má z destrukce naší ekonomiky osobní prospěch, spolu s kriminálními živly drancují a kradou. Elektrárna (ekonomika) se rozpadla na dvě části: českou a slovenskou.

Aby snad národ nenapadlo znovu dávat dohromady svoji zemi — destruovanou ekonomiku, bylo postaráno tzv. "liberalizací zahraničního obchodu. Plánovaný výpadek našeho produktu byl okamžitě nahrazen výrobky našich "nových bratrů". Jestli se s našimi novými vůdci dělí o zisky nevíme. Víme však, že: "Ani kuře darmo nehrabe."

LEVNÉ PŮJČKY NA AUTOMOBILY 6.25% APR

Berwyn Banking Center
7112 West Cermak Road
(708) 780-2025

Cicero Banking Center
6000 West Cermak Road
(708) 780-4970

Member
FDIC

Mýtický nukleární...

bývalého Sovětského svazu z pacifické flotily Moskvy. Ačkoliv tyto diesellové ponorky nepředstavují velké válečné nebezpečí, jsou skrytou psychologickou hrozbou jihokorejským vodám.

Právě tak ohromující je tichá ale těsná vojenská spolupráce Severní Koreje s islamským Iránem, který je hlavním činitelem ve zkoušení a výrobě střel.

Vojenští důstojníci Iránu často cestují do Pyongyangu a zpět aby dokončili, co některé zdroje popisují jako plány na zkušební odpalování raket středního doletu, Rodong II (SCUD). Moskevské noviny Izvěstija hlásí, že Severní Korea předala Iránu technologii k výrobě svého Rodongu I, pozmeněného SCUDu C, s dostřelem přes 600 mil.

Vysoce smrtelné střely SCUD mohou být snadno použity proti cílům v Jižní Koreji, zvláště proti hlavnímu městu Seoulu, s mocnými chemickými nebo výbušnými náložemi. Japonsko je pod stejným rizikem.

Lt. generál James Clapper z Defense Intelligence Agency řekl, že Severní Koreja je "kritická vojenská hrozba příštích několika let." Komentář generála Clappera následuje celou řadu "již pronesených a zapsaných" varování vysokých úředníků Pentagonu a CIA.

Ačkoliv "vyhýbavý nukleární genie" Severní Koreje způsobil vážné znepokojení ve Washingtonu, Tokiu a hlavně v Seoulu, Vojenské velitelství Severní Koreje má stejně již obrovské konvenční vojsko a výzbroj, připravené k útoku přes demilitarizované pásmo na jih.

Skutečnost, že Washington udržuje úmluvu o bezpečnosti s Jižní Korejí znamená, že Spojené státy by byly účastníky jakéhokoli konfliktu. Není třeba říkat, že přítomnost 38,000 amerických vojáků na Korejském poloostrově je hlavní odstrašující překážkou, zdržující napadení jihu. Avšak skřípavý komunistický režim Kima Il-Sunga, izolovaný od většiny dřívějších soudruhů kromě Číny a Kuby, by se mohl ještě jednou pokusit o sjednocení Koreje.

Přehlédnutá slova generála Choe Gwanga, severokorejského šéfa štábu, dává důvod k poplachu: "Naše lidová armáda má za úkol znovu sjednotit naši vlast skrze hlaveň pušky během devadesátých let." A chorobně dodal: "jestli ji nesjednotíme, žádný z nás nebude mít právo ani umřít!"

"Lidová demokratická korejská republika se nikdy nezrekla použití násilí k sjednocení rozděleného poloostrova!

Zatímco pozornost Washingtonu se soustřed'ovala na pochybné pokusy přivést Pyongyang ke svolení k nukleárním inspekcím U.N., CIA odhaduje, že vytrvalé úsilí Severní Koreje již asi nukleární zbraň vyrobilo.

Ve srovnání s nedávnými projevy "slabosti zahraniční politiky U.S. v Somálsku a Haiti, kde se oposice skládá z dobře vyzbrojených hrdlořezů, představuje Severní Korea tvrdou a chladně motivovanou vojenskou moc, která by neměla být podceňována.

Spojené státy moudře a klidně posílily své postavení na jihu posláním baterií Patriotů proti možnému útoku na Seoul, aby jej chránila před severokorejskými SCUDs. Takový krok byl moudrý a opatrný vzhledem k "hráčům".

Rozdělený Korejský poloostrov zůstává vírem, do kterého jsou vtahovány zájmy velkých mocností ve východní Asii; Japonsko, komunistická Čína a Rusko jsou všechny velmi znepokojeny. A kvůli smluvním vojenským svazkům s Jihem jsou Spojené svazky "intimně" zúčastněny.

DUMPLING HOUSE RESTAURANT

4109 SOUTH HARLEM AVENUE, STICKNEY, ILLINOIS
PHONE 484-6733

VAŘÍME LEVNĚ, CHUTNĚ, VŠECHNY ČESKÉ SPECIALITY

Vepřová pečeně • pečená kachna • svíčková
koprová a další omáčky • české knedlíky a zelí • řízký
bramborový salát • atd.

(obědy a večere jsou vždy kompletní - polévka, hlavní chod,
přílohy, desert, chléb a máslo)

PODÁVÁME KAŽDÝ DEN SNÍDANĚ OD 7 A.M.

Vejce na jakýkoliv styl • knedlíky s vejci • palačinky
kávu a koláčky nebo jablkový strudel, atd.

Otevřeno od 7 A.M. do 9 P.M.
pátek, sobota od 7 A.M. do 10 P.M.

Výběr do ODS

Denní Hlasatel 5
2. února 1994

Neumím odhadnout, jaká je míra trpělivosti našich občanů k vývoji na naší vnitropolitické scéně. Já osobně bych nebyl ochoten omlouvat ani jednu z afér, ke kterým v průběhu posledních let došlo. A bylo jich opravdu početně. Za tu nejkřiklavější považuji průběh voleb při posledním Kongresu ODS, kde došlo k neoddiskovatelnému falšování volebního aktu.

Na stránky jihočeského tisku se nyní dostal i "regionální" případ ze Strakonice, kde oblastní manažer ODS J.R. za úplatu nabízel podnikatelům zprostředkování kontaktu s vyššími představiteli strany. Jmenovitě s premiérem V. Klausem za 150 tisíc, s ministry za 75 tisíc a s poslanci za 15 tisíc korun. Obeslal 65 podnikatelských firem, převážně

mimo okres a zejména se zahraniční majetkovou účastí, neboť u nich předpokládal solventnost.

Okresní sdružení ODS rozeslalo firmám omluvné dopisy a celá záležitost je hodnocena jako překročení kompetencí oblastního manažera, vyplývající z přemíry nemístní iniciativy. Nebylo zjištěno, že by se on sám chtěl touto cestou obohatit, ale pouze hodlal získat peníze do volebního fondu. S pracovníkem byl rozvázán pracovní poměr.

Pokud si ODS bude v nadcházejících volbách chtít udržet své postavení, nezbyde jí nic jiného, než aby se její členství stalo výběrovým. Mnohým již totiž došlo, že v "nejlepší" straně se zdaleka nesešli jen "nejlepší" politici.

František Růžička

Návštěva z České republiky na 36. Representačním plesu

Vládní delegace České republiky navštíví koncem měsíce ledna New York a Washington, D.C., kde bude mít jednání s představiteli americké administrace a kongresu. Na zpáteční cestě navštíví také Chicago a zúčastní se 36. Representačního plesu pořádaného Sdruženými československými organizacemi v sobotu 5. února t.r. v Drury Lane Grand Ballroom v Oak Brook, IL. Návštěvníci plesu budou mít možnost je pozdravit a s nimi pohovořit.

V delegaci bude Ing. Josef Lux, místopředseda vlády České republiky a ministr zemědělství, Ing. Jan Kasal, poslanec za Křesťansko-demokratickou unii a místopředseda poslanecké sněmovny a Ing. Zdenek Krejčí ze zahraniční sekce KDU.

SDRUŽENÉ ČESKOSLOVENSKÉ ORGANIZACE
Chicagské oblasti

srděčně vás zvou na

XXXVI.

Representační Ples

KTERÝ POŘÁDÁJÍ V SOBOTU 5. ÚNORA 1994

Grand Ballroom Drury Lane,
100 Drury Lane, Oak Brook, Illinois.

Začátek v 6 hodin, před zábavou koktejly, večere v 6.45 hodin

Po večeri bude provedeno uvádění debutantek s pěkným tanečním pořadem naší mládeže, za vedení známých tanečních mistrů manželů Machálkových, kteří každým rokem navčívají krásné taneční pořady. Letošního roku provede svůj debut 7 mladých dívek.

*Tanci bude vyhrávat
populární Schaden International Orchester.*

Vstupné je 40.00 dol. za osobu, včetně vstupu, Prime rib
večere s příslušným množstvím vína s plesovou zábavou a tancem

*Očekává se opět mimořádně velká návštěva a proto
doporučujeme abyste si včas zajistili vstupenky
a rezervaci stolů u fy.:*

Weber Travel Agency
6805 W. Čermák Rd., Berwyn, IL.
Tel. 708-749-1346

*Přijďte zhravit s námi příjemný
večer v přátelské a družné zábavě. Tešíme se na
shledanou s Vámi v sobotu 5. února 1994*

PLESOVÝ VÝBOR

ZA BĚLOUŠEM

MAYNE REID

V poledne poslal Warfield bělouše do haciendy a obdržel od dona Ramona pozvání k obědu.

Pozdě večer vrátil se Warfield domů, jsa úplně šťasten a spokojen. Don Ramon rozptýlil všechny jeho obavy a ujistil ho, že Giurro jest příliš bázliv, a že povšem tom, co se stalo, zajisté nadobro okolí opustí. Jestliže by se snad hodlal napadnouti haciendu, jest táž dobře opevněna: pastuchové a sluhové jsou s to, aby každý útok odrazili.

Kromě toho všeho měl Warfield ještě jinou příčinu se radovati, neboť při loučení se don Ramon dal mu na srozuměnou, že neměl by ničeho proti tomu, kdyby o ruku jeho dcery požádal, a setník již snil, že po ukončení války půjde na dovolenou a nadobro v haciendě se usídli.

Jediná jen podmínka kalila šťastnou náladu mladého muže: don Ramon stál na tom, aby tato návštěva setníkova byla poslední, pokud válka trvá. Návštěvy Američanovy mohly by vzbuditi podezření mexických vyzvědačů a uvésti rodinu v nebezpečí.

Ačkoliv bylo setníkovi za těžko souhlasiti s touto podmínkou, přece jen rozum velel, že toto dlouhé rozloučení jest nezbytné, a on s těžkým srdcem začal se chystati k odjezdu z osady.

Bylo krásné, bezoblačné jitro, když troubení budilo myslivce a oni jali se hotoviti k odjezdu. Chvatně osedlali a napojili koně, prohlédli zbraně a po půl hodině stáli již v šiku před domem starostovým.

Záhy objevili se i důstojníci se setníkem Warfieldem v čele. Na tváři mladého muže zřetelně byly stopy probdělé noci. Zasmušile a starostlivě pohlížel na bílé věže haciendy; těžká předtucha tísnila jej a on násilím musil posléze se přemoci, aby vydal se na cestu. Nepokoj jeho zveličil se ještě více, když oddíl projížděl osadou.

Pozorujice, že nepřátelský oddíl se vzdaluje, všichni Mexičané vyběhali ze zakoupených svých chatrčí a posílali za svými nepřáteli kletby a posměšky. Warfield živě si představoval, kdyby Giurro ze msty k donu Ramonovi poukázal na Mexičanům, jako na přívržence Američanů, osadníci jako jeden muž by povstali a haciendu zpusťovali. Několikrát již jej napadlo, aby obrátil se zpět a a zůstal v osadě, ale smysl pro povinnost nabýval vrchu a on ubíral se cestou dále, jedva zdržuje svých myslivců, kteří každou chvíli chtěli Mexičany za jich urážky ztrestati.

Rozechvění Warfieldovo tím více se stupňovalo, když tisíc kroků za osadou za pahorkem ozvalo se několik výstřelů. Výstřely ty sice oddílu neublížily, ale přece jen poukázaly na hněv Mexičanů. Setník vyslal na pahorek hned několik zvědů. Ti vrátivše se oznamovali, že za chlumem již nikoho nebylo, a toliko v dáli bylo viděti několik kvapících jezdců. Myslivce, kterýž sůčastnil se bitky pod skalou, ujišťoval, že jeden z nepřátel těch náležel tlupě Giurrově. Na pronásledování nebylo pomyslení; Mexičané zmizeli již za obzorem.

Warfield upadal v zoufalost, ale povinnost služební nedovolovala mu vrátiti se a on bez oddechu uháněl ku předu se svým oddílem, takže již k večeru byli u hlavního stanu.

Setník bez prodlení hlásil se u brigádního generála, a ten mu oznámil, že jejich divise měla již z rána dáti se na pochod k jihu, ale dnes odpoledne že přišel nový rozkaz, jímž pochod odložen na týden.

«Z té příčiny tedy,» doložil generál, «postarejte se vyhledati sobě a svému mužstvu přístřeší někde v okolí, neboť zde všechny domy jsou již přeplněny, a pak můžete celý týden odpočívati a očekávati dalších rozkazů.»

Warfieldovi mihla se hlavou šťastná myšlénka. Obratně zavedl rozhovor na hnutí Mexičanů v pobřežních osadách, vyprávěl generálovi, jak obyvatelstvo je provázelo, jak váhal, má-li odejeti anebo zůstat, učinil nářku na bázlivost Mexičanů a na to, že stačil by dvou neb tří denní pobyt v osadě, aby hnutí bylo upokojeno a nepokoje aby se utišily. Při tom neopomenul připomenouti o objevení se Komanchů.

K veliké jeho radosti generál pozorně naslouchal a navrhl mu, nechtěl-li by oněch osmdní klidu strávit v prvotním svém stanovišti

a předejti tak nepokojům, kteréž mohly snadno vzrůstí ve všeobecné povstání.

Samo sebou se rozumí, že nadšený důstojník projevil všemožnou ochotu, začež dostalo se mu plně pochvaly jeho představeného.

Bylo mu veleno, aby hned následujícího dne odebral se zpět do osady, postaral se staviti tam nepokoje a možno-li rozehnati tlupu mexických lupičů, jsoucích pod velitelstvím Giurra.

Radostí záře Warfield pospíšil k svému oddílu, aby oznámil mu nový rozkaz a učinil přípravy k zltřejšímu odjezdu. Ale na cestě napadla jej nová myšlénka: proč ztráviti ještě v nepokojí jednu bezesnou noc a mučiti se nečinností a předtuchami, zatím co v noci, při světlém vzduchu mnohem pohodlněji lze zpáteční cestu vykonati? Lupiči zatím mohli by provésti cosi nekalého a on do smrti odklad svůj by si vyčítal.

Vrátiv se do svého stanu, jež již za mostem proň připravili, ihned velel shromáždi všeskeré mužstvo a oznámil jim rozkaz brigádního generála a vyzval, aby se přihlásili ti, kdož ihned chtí zpáteční cestu s ním nastoupiti.

Radostné »hurá!« zazvučelo mezi vojny — a celý prapor byl ochoten následovati svého setníka.

Ale Warfield vybral si pouze dvacet nejlepších myslivců, takých, kteří půl života ztrávili v prérii a dokonale byli seznámeni se všemi zvláštnostmi zápasů s mexickými lupiči. Křížák a Bill, rozumí se, byli mezi oněmi dvaceti vybranými. Ostatní oddíl měl vyjeti nazítří pod velitelstvím poručíkův Hollingwortha a Wetleye, a dle okolností mohl jednat samostatně, kdyby setníka tam nebylo.

Slunce právě zapadlo za obzor, když malá tlupa pod velením setníka pustila se na cestu, počítajíc, že za tři hodiny může býti již v vrat haciendy.

Po cestě bylo vše pusto a ticho. Jezdci projeli dvě třetiny cesty, aniž byli by koho potkali, a Warfield začal již spěchu svého litovati.

Pojednou Bill Harry pobodl koně, dohnal setníka a oznámil mu, že slyší v dálce dusot koně. Patrně, že jakýsi jezdec rychle uhání směrem k nim.

Setník zastavil oddíl, a tu všichni jasně slyšeli zvuk kopyt. Za několik sekund plným tryskem uhánějící jezdec narazil na přední myslivce. Jeden z nich chopil jeho koně za uzdu a zvolal »stůj!«

»Kdo jsi?« tázal se Warfield temným hlasem. Trapná předtucha tísnila mu hrud.

»Díky všemohoucímu Stvořiteli!« zvolal jezdec, »právě vás hledám, siňore!«

V okamžiku tom jeden z vojny pospíšil, rozžehl pochoděň, a Warfield k velikému svému úžasu viděl před sebou pastucha, posla Izoliny.

»Pospíchám k vám od dony Izoliny,« promluvil chvatně pastucha hlasem, rozechvěním se zajíkájícím. »Chcete-li ji zachrániti, nemaňte ani minuty, sice jinak zahyne v rukou těch ďáblů!«

Setníkovi tuhla krev v žilách.

»Mluv, mluv rychle,« zvolal, »co se stalo?«

»Brzy po vašem odjezdu z osady,« vyprávěl chvatně pastucha, »mexičtí lupiči pod vůdcovstvím Rafaela Giurra vedrali se sem s křikem: Ať žije Mexiko! Smrt Američanům! A začali tím, že vyloupili několik krčem, zpili se do nemoty a k večeru přihnali se k haciendě s pokřikem: Smrt zrádci a zrádkyni! Moje velitelka hned prikázala mi osedlati koně a jeti k vám. Sotva že vrata se za mými zády zavřela, když tu pojednou s druhé strany domu uslyšel jsem hlas Rafaela Giurra, volajícího, aby jej vpustili. Více nevím ničeho. Bodl jsem koně ostruhami a nyní na štěstí setkal jsem se s vámi na poloviční cestě. Jenom že,« dodal s nářkem, »nyní zajisté bude již pozdě... Lupičů bylo příliš mnoho, všichni byli vlnem rozpálení, a zajisté již vrata prolomili... Ó můj ubohý siňore! Moje ubohá siňorita!«

Warfield nevšiml si již jeho nářku. Odstrčil pastucha, pobodl koně a jako víchr hnal se ku předu.

Příkladu jeho následoval i celý oddíl. V úplném mlčení, jako přízraky hnali se jezdcové temnotou; bylo slyšeti jen zvuk kopyt,

znění zbraně a kovových uzd; ani rozsedliny ani jámy — nic nezadrželo jezdců; za deset minut byli u zatáčky: vlevo vedla cesta do osady, vpravo několik mil odtud ležela hacienda, ukrytá za stromy. Již z dáli viděli děsnou záři, mihající se mezi stromy.

»Bože, hacienda snad hoff!« pomyslil si Warfield. »Ale vždyť zděný dům nechtyl by tak snadno...« Ještě jedna zatáčka a vyjeli z lesa.

Zjevila se jim tato podivná: u samých vrat haciendy plápolal ohromný oheň, kolem něhož hemžily se davy lidí s velkými širokými klobouky. Nebyli to Indiáni, nýbrž tábor mexických bojovníků.

Myslivci ani nevyčkali rozkazů svého velitele. Jako puštěná smečka hnali se kupředu s hlasitým pokřikem »hurá!«, zapomenuvše v tom okamžiku, že jest jim co činiti s vychytralým nepřítelem, jenž dovedl vždy z nebezpečí vyklouznouti.

Při prvých zvucích dobře povědomého texasského »hurá!« tlupy se pohnuly, rozeběhly a v okamžiku zmizely v temnotě. Jenom někteří z Mexičanů upadli v ruce myslivců. Šest z nich padlo na místě, právě tolik a několik žen bylo zajato.

Warfield nemyslíl ani na pronásledování ani na zajatce. Chvatně vjel rozevřenými vraty dovnitř haciendy, maje na mysli jen svou nevěstu a jejího otce.

Celý dvůr byl obrazem spousty. Všude ležely úlomky drahocenného nábytku, mříž ploché střechy zároveň se spoustou vonných květin byla stržena a visela dolů; rozbitá okna, rozervané záslony — vše to svědčilo o násilí, páchaném v haciendě.

Se zmirajícím srdcem setník volal Izolinu, volal dona Ramona. Hlas jeho ostře ozýval se noční temnotou, ale jen ozvěna mu odpovídala.

Seskočiv s koně vběhl na verandu, prohlídal všechny pokoje, vedral se až na střechu — ale všecko to pátrání bylo marné.

Dům jako by byl vymřelý; neukazovalo se v něm ani jediné lidské bytosti; všichni až do poslední služebnice buď uprchli, buď byli zajati. Nešťastný setník stál chvíli jako zkamenělý. Opřel se hlavou o zeď a široce rozevřenýma, nepohnutýma očima divoce pohlížel kupředu, jako by snad viděl před sebou příznak smrti, slavící nad haciendou své orgie.

Posléze však se vzpamatoval, vyběhl opět ze vrat a chvatně se tázal svých lidí, kde jsou zajatci. Doufal od nich dověděti se nejjistějších zpráv o tom, co stalo se s obyvateli haciendy. Ale běda, ukázali mu jen na šest oběšenců, visících na stromech.

»A ženy?« tázal se chvatně, s hrůzou odvraceje oči od akátů, na nichž visely mrtvolky.

V tom okamžiku pohled jeho utkvěl na šesti jiných mrtvolách, klátících se na protější straně alejí... Což i je oběsili? Pohlédnuv však lépe k těmto mrtvolám, viděl, že mezi nimi byli i muži.

»Co to znamená?« tázal se s údivem.

Vysvětlili mu, že Mexičané služebnictvo haciendy pověšeli, následkem čehož myslivci viděli se býti v právu podobně naložiti i se zajatci. Ženštin neoběsili, nýbrž jen spoutali, a Warfield s novou nadějí se k nim přiblížil. Ale i zde všecko jeho úsilí ukázalo se býti marným. Ze strachu anebo z nemírného snad piti jazyky všech jako by zdřevěněly — nebylo z nich možno dostati ani slova. Pohněvaný setník chtěl již použití násilných prostředků, aby donutil je mluvit, když pojednou ze sklepního okénka vysunula se hlava chlapce Cipria, jednoho ze sluhů.

»Ciprio!« zvolal Warfield radostně.

»Já jsem to, siňore,« odpovídal chlapec, rychle vylézaje ze sklepa a přibíhaje k setníkovi.

»Pověz mně, Ciprio, kde jsou? Kam, kam jen všichni se poděli?«

»Ó, siňore, ti zlí lidé odvedli našeho pána. Sám ani nevím kam.«

»A siňora, siňora!?...«

»Ó, siňore, to jest strašlivé! Jest to příliš hrůzné!«

»Vypravuj, vypravuj rychle!«

»Bylo to tak, siñore: Přišli lidé, vloupali se do domu, zmocnili se pána a vlekli jej kamsi. Pak se vrátili a vyvedli zpola oblečenou donu Izolinu na dvůr, dva z nich vběhli do konírny a vyvedli odtamtud bělouše, jež jste chytil v prérii. Přivázali mu na hřbet donu Izolinu. Bože milostivý, vida to, div rozumu jsem nepozbyl!...«

Chlapec umkl a v hrůze zastřel si obličej rukama.

»Pokračuj, pokračuj,« kvapil naň setník.

»Vyvedli koně za vrata, přebrodili s ním řeku a odebrali se s ním na rovinu. Všichni šli tam zároveň a mluvili mezi sebou, že chtí se pobavit veselým divadlem. Šel jsem také s nimi, ale oni bili mne a hrozili, že mne zabijí, půjdu-li dále. Tu běžel jsem zpět a skryl jsem se na pahorku ve křoví, abych viděl, co se bude dít s donou. Ó Panno Maria!«

»Pokračuj, pokračuj, nezastavuj se!«

»Tu ničema, který vždy jmenoval se bratrance mé paní, přistoupil ke svázané doně. Dona opovržlivě naň pohlédla a cosi mu prudce vytýkala, čímž on se rozzuřil, uskočil zpět a dal znamení svým lidem.«

»Dále, dále,« pobízel setník, zblednuv jako stěna a sotva drže se na nohou.

»Tu narazili koni do beder trnové větve, zapálili je a pustili uzdu. Kůň v nesnesitelné bolesti skočil kupředu a vrhl se do stepi. Ó Bože můj, Bože můj!« doložil chlapec, lomě rukama, »ubohá mladá má paní jistě zahynula!«

»Křížáku, Bille, voďu, voďu, rychle!« vykřikl

setník, lapaje vzduch. Učinil dva kroky ke studnici, ale ztratil vědomí a padl k zemi.

Oba soudruzi dlouho se namáhali, než se jim podařilo opět jej vzpamatovat. Tu, vida kolem sebe starostlivě naň patřící myslivce, sebral všechny své síly, vstal, a chladně, hlasem ledovým kázal, aby přivedli k němu zajatkyň.

»Kam odebral se Rafael Giurro?« tázal se jich přísně.

Z počátku mlčely zarputile, ale když pozvedl nabitý revolver a rozhodným hlasem prohlásil, že je sám postřílen, nebudou-li mluvit, tu jedna z nich, nejmladší, vrhla se na kolena a slíbila povědět vše, co ví, jestliže jen dají jí svobodu.

Setník to slíbil, a ženština začala své vyprávění.

Stála poblíže bělouše a slyšela, jak Giurro posledněkrát přemlouval sestřenicí, aby zaň se provdala a zapomněla na Američana. Dona Izolina řekla mu, že jest zlosyn a že raději zemře. Tu Giurro poručil, aby pustili koně do stepi. V prvním okamžiku zděl se býti pomstou svou úplně spokojen. Ale když vyplašený kůň zmizel se svou obětí ve stepi, na tváři Mexičana objevilo se leknutí a zoufalost; skočil na koně a ničeho nevyšvětliv udiveným svým soudruhům, rozehnal se za běloušem. Pozůstalá tlupa nemohla jednat jeho pochopiti. Několik Mexičanů za ním volalo, aby se vrátil, ale on patrně neslyšel ničeho. Tu vrátili se k ohni, nevědouce, co si počítí. V témž okamžiku přihnali se myslivci. Vyprávění Mexičanky bylo patrně správné.

Giurro veden byl zprvu patrně jen pomstou, ale ve chvíli, kdy viděl, že dívka proň navždy jest ztracena, připomněl si dědictví, jehož by nikdy nenabyl, kdyby z rukou svých pustil sestřenicí.

Vše to mihlo se hlavou Warfielda, když opustil ženy a vracel se do haciendy, přemýšleje, čeho se má chopiti, aby Izolinu zachránil. Zbývala mu jen jediná cesta: vyhledati stopu bělouše a hnáti se za ním s nevelikým oddílem vybraných myslivců.

Přípravy byly rychle skončeny. Cipriovi dali koně, vybrali šest nejlepších myslivců, mezi nimi i Křížáka a Billa, usedli na koně a přikázali zbývajícím myslivcům, aby vyčkali příchodu obou poručíků s ostatními vojáky, oddechli si a vrátili se s nimi ke hlavnímu stanu.

Na to malý oddíl dal se na pochod přes pahrbek, přebředl řeku, projel les a ocitl se v prerii.

Ciprio přivedl je k místu, odkud pustili koně. Nalézti je nebylo těžko, neboť půda byla tu pokryta četnými stopami kopyt, válely se tu kousky papíru, ožehnuté prachem, zbytky to doutníků, jimiž podpalovali trní. Zastavovali se a hledati stopu nebylo třeba. Mladý pastucha i bez toho věděl, kterým směrem dal se kůň, a za kterým pahorkem zmizel. Když došli na toto místo, Křížák snadno při svitu měsíce rozeznal stopy bělouše a koně

Giurrova, a všichni hnali se dále kupředu, hledíce se co možno nejméně zdržovati. Vyčištěné oko Křížáka lehkou sledovalo stopu koní ve trávě. Tak urazili několik mil a došli ke skupině stromů, kdež na tvrdé, suché půdě bylo těžko stopy kopyt rozpoznati, ačkoliv stopa bělouše patrně se lišila od jiných; na předním kopytě měl totiž kousek odštipnutý, tak že jeho stopa nebyla úplně okrouhlá, nýbrž s velkou výsečí.

Když posléze i na tomto místě vyhledali stopu bělouše, hnali se dále, až došli do velkého lesa. Na jeho pokraji starý trapper se zastavil. Les byl temný, a hustým jeho větvo- vím paprsky měsíce nepronikaly. Křížák vynal ze sedla dvě pochodně, kteréž našel u haciendy a pro každý případ vzal s sebou. Bez tohoto opatření pronásledovatelé byli by nemohli dále.

Bill Harry přiklusal k setníkovi a snažil se jej potěšiti.

»Nebojte se ničeho, setníku,« pravil k němu laskavě. »My s Křížákem zajisté vaši nevěstu vám vyhledáme. Jsem jist, že kůň daleko nedoběhne, cítí-li na svém hřbetě jezdce. Z počátku ubíhal následkem leknutí a bolesti; jakmile však trnovník shořel, zajisté se zastaví, a tu...«

»A tu?« tázal se Warfield.

»Tu jej dohoníme. Vašemu koni stačí dva skoky, aby jej dostihl.«

Slova ta mladého muže poněkud upokojila. Ale na přemýšlení nezbývalo času. Bill zatáhl jej za rukáv a ukázal mu sto kroků od nich mezi větvemi mihající se plameny pochodní.

Křížák nalezl již stopu a s pochodní v ruce ubíral se krok za krokem po ní. Warfield s Billem jej dohonili. Když konečně ocitli se na pokraji lesa, starý trapper se zastavil a tiše zahvízdal, což vždycky značilo vnitřní jeho pohnutí.

Warfield otázal se ho na příčinu této neočekávané zastávky. Ale Křížák radil se s Billem o čemsi a kynul setníkovi, aby jich nevytrhoval. Rozmluva ta, trvajíc asi minutu, zdála se býti setníkovi celou věčností. Posléze Křížák se k němu obrátil a pravil:

»Nyní, siñore, když jsem se poradil s Billem, mohu vám oznámiti, na čem jsme se usnesli. Učinili jsme dva objevy: jeden dobrý, druhý špatný. Špatný chtěl jsem před vámi zatajiti, ale Bill k tomu neradí. A má pravdu: dříve neb později byste se o tom dověděl tak jako tak.«

»Mluvte, nemučte mne,« přerušil jej Warfield.

»Dobrý objev,« pokračoval chladně Křížák. »jest ten, že na tomto místě ničemný Giurro ztratil stopu koně. Stopy obou koní zde úplně se rozcházejí. Zajisté, že zde překvapila jej temnota, a on nemaje pochodní jako my, hnál se kupředu na zdař Bůh, anebo rozhodl se snad přenocovati v lese, aby ráno vyhledal stopu. Buď jak buď, ale my nyní pojedeme po čerstvé stopě a ocitneme se tak mezi ním a jeho obětí.«

Stařec se zamlčel, ale Warfield netrpělivě promluvil:

»A špatný objev? Pro Bůh, nezatajujte mi ničeho!«

»Špatný objev,« odvětil posléze trapper s patrnou neochotou, »jest ten, že celé stádo vlků žene se za koněm.«

Warfield zbledl.

»Jak to víte?« promluvil namáhavě.

»Vidím zřetelné stopy jich tlap v měkké půdě. Jest jich celé stádo. Dohoní koně, a to tím spíše, že kůň není volný, ale má na sobě břemeno.«

Warfield temně zastěnal. Viděl již, jak vlci koně dohánějí, vrhají se naň, a i s bezbrannou obětí jej roztrhávají.

Ale omeškání se nebylo na místě. Křížák s Billem byli již opět sto kroků odtud, a Warfield, pobodnuv koně, je dohonil.

»Podívejte se,« pravil Harry, zastavuje se a shýbaje pochodeň tak, že jasně osvětlovala zemi. »zde kůň sklouzl. A zde vidíte celé množství vlčích stop.«

Warfield popatřil a viděl, že vše bylo tak, jak pravil Bill. Mlčky máchl rukou, a Křížák pochopil jeho přání a ubíral se kupředu, tak rychle, jak jen stačil zmitající se plamen pochodně.

Záhy vyšli z lesa a mohli uhasiti pochodně, neboť měsíc jasně osvětloval rovinu. Stopy koně a vlkův stále táhly se dále a dále, až posléze bylo z dálky slyšeti bubláni vody a záhy na to ve svitu měsíce zablýskl se stří-

bný, kolébající se pás potoka, jednoho to z přítoků Velké Řeky.

Kamenité jeho řečiště bylo nehluboké; kůň lehce mohl mezi skalními útesy vzdor značnému proudu proplouti, ale pro vlky byla to překážka nepřekonatelná. Stopy jejich rozbíhaly se v pravo i v levo po běhu, a Křížák plně jsa přesvědčen prohlásil zaradovanému setníkovi, že potok koně zachránil.

Myslivci rovněž bez obtíží přeplavili se na druhý břeh, vyhledali tam stopy koně a s ulehčeným srdcem bodře hnali se dále.

V rukou Indiánů.

Naši lovci ujížděli tak již několik hodin, a na obzoru ukazovaly se již purpurové paprsky slunce.

Koně začínali již umdlévati, když tu pojednou Warfield a myslivci zaslechli udivený výkřik Křížáka a viděli, že oba trapperové nahnuli se k zemi a pozorně cosi prohlížejí.

Warfield rozejel se napřed. Oba přátelé mlčky ukázali mu na zem. To, co uviděl, nepotřebovalo objasnění: celá rovina byla poseta množstvím stop koňských kopyt, a stopa bělouše smísila se s ostatními.

»Bylo to stádo divokých mustangů,« vysvětlouval Křížák.

»A což byli-li to Indiáni?« tázal se Warfield.

»Nikoliv, siñore,« namítal stařec, »jsou to stopy drobných kopyt, byla to hřbata, a zde již stopy úplně se rozcházejí. Podívejte se, když stádo uvidělo bělouše s jeho břemenem na hřbetě, ulekalo se a uhnulo se stranou.«

Křížák jel dále po stopě a pokračoval ve svém výkladu.

»Zde stopy opět se sblíží, bělouš pádil za stádem. Zde je dohonil, a celé stádo rozuteklo se od něho v pravo i v levo. Tady opět se seběhli dohromady: jedna tlupa napřed, druhá za ním. Nyní už zajisté brzy naň přivyknou. Aha! zde jest již uprostřed stáda!«

Křížák vykládal tak živě, že Warfield bezděky pozvedl oči v domnění, že uvidí stádo a bělouše. Ale nikoliv, Křížák jel stále, sehnut jsa v sedle, a četl ve stopách jako v knize.

Warfieldovi sevřelo se opět srdce při pomyslení na osud Izoliny. Živě si ji představoval, jak přivázána ke hřbetu bělouše nalézala se uprostřed ostatních koní s blyskajícím se očima a rozvírajícími se nozdrami. Rvou se s běloušem, a údery kopyt sypou se na bezbrannou dívku.

Ve chvíli té setník s Křížákem vyjeli na chlum a pojednou — setníkovi se zdálo, že blouzní — v dolině, dvě stě kroků odtud, viděl skutečně stádo divokých koní. Ržáli, zvedali se na zadní nohy a uprostřed nich taktéž vzpínal se bělouš, a na jeho hřbetě...

»Všemohoucí, zachraň ji, zachraň!...« vykřikl nešťastný muž zoufale a s rychlostí blešku rozehnal se ke stádu, nevšímaje si volání svých soudruhů, kteří chtěli jej zastaviti.

Hvízdal, volal, maje v úmyslu rozplašiti divoká zvířata, ale vítr vanul právě proti němu a rozzuřená zvířata byla tak zápasem svým zaujata, že neslyšela a neviděla ničeho. Tu Warfield v zoufalství vytáhl pistolí a střílil několikrát do vzduchu. To ihned pomohlo. Uslyševše zvuky výstřelů, mustangové zaleknuté uskočili stranou a vidouce ženoucího se jezdce, zmizeli v stepi.

Bělouš několik okamžiků stál jako začarovaný, a Warfield měl již za to, že se mu podaří jej dohoniti, když tu pojednou se vzepjal, obrátil se na zadních nohách, pronikavě zaržal a jako víchř hnál se za ostatním stádem.

Setník pustil se za koněm. Nemohl se poraditi s ostatními soudruhy, neboť nebylo lze tratiti ani okamžiku. Jenom při plné rychlosti bylo možno dohoniti běhou: a osvoboditi nešťastnou dívku.

Setník potleskal koni svému po šíji, volal naň nejlaskavější jména, a ten pádil ku předu přes to, že dlouhou jízdou byl již unaven.

HRA O PRAZDROJ

CAUSA ING. LUDMILY KLOFOVĚ

V pondělí 1. listopadu 1993 byla z funkce ředitelky odboru kontroly Ministerstva zemědělství odvolána ing. Klofová. Ředitel úřadu ministra Luxe (KDU—ČSL) pan Křivohlavý (ODA) veřejnosti jako důvod odvolání uvedl "odborné předpoklady pro koncepční a systémové změny odboru kontroly". Tedy jakousi reorganizací bez bližšího určení. Vágnost tohoto sdělení odkazuje na byrokratické metody odstraňování nepohodlných osob. Ing. Klofová se jí stala proto, že v prověrce privatizace Plzeňských pivovarů provedené jejím odborem byly odhaleny závažné nedostatky ohrožující i ochranné známky a označení původu v hodnotě asi čtyř miliard korun.

Z hlediska vstupu ing. Klofově do hromadných sdělovacích prostředků věc začala následovně. Novináři, kteří v červnu tohoto roku neúspěšně hledali na Ministerstvu zemědělství ing. Hadrabu (poradce ministra Luxe a premiéra Klause a účastníka mnoha podnikatelských aktivit v bankovníctví, obchodu a výrobcích na severní Moravě a ve východních Čechách), byli odkázáni na ing. Klofovou, která jim některé dotazy týkající se prověrky v a.s. Plzeňské pivovary zodpověděla. Ministr Lux to označil za únik informací a údajně se za to omluvil i managementu této společnosti. Později zjištění odboru ing. Klofově označil za závažná, oznámil, že požádá o kontrolu Nejvyšší kontrolní úřad (přestože měl dostatek věcných podkladů i pro orgány činné v trestním řízení), aby do Plzně po dohodě s předsedou Fondu národního majetku ing. Ježkem CSc. (ODS) poslal kontrolu ze zástupců privatizačních fondů, kteří mají v a.s. Plzeňské pivovary většinový podíl. Ta údajně nezjistila žádné závažné nedostatky.

V dalším vývoji některá fakta naznačují, že na prahu léta začaly na MZe za přísného utajení (viz výroky ministra Luxe ještě z října 1993) "reorganizační práce" s cílem "odejít" ing. Klofově a jejích spolupracovníků. (S některými zjištěními týmu ing. Klofově se vážení čtenáři měli možnost seznámit i na stránkách Necenzurovaných novin díky tomu, že kopie jsou v držení blíže nejmenovaných německých občanů — ctitelů Prazdroje a jeho tradice i těch, kteří usilují o zdruhovění ochranných známek a označení původu. Poznámka autora).

Situaci na Ministerstvu zemědělství sledovala i Ústřední rada KAN. Ve čtvrtek 4. listopadu 1993 zorganizovala tiskovou konferenci a poskytla ing. Klofově a dalším osobám prostor ke sdělení vlastních názorů. V několikahodinovém brífinku se přítomní novináři seznámili se zneklidňujícími právními a ekonomickými aspekty privatizace plzeňských pivovarů včetně ohrožení označení původu a ochranných známek. S podstatnými údaji se již čtenáři Necenzurovaných novin měli možnost seznámit. Pro názornou představu lze mimo sdělené na tiskovce doplnit, že v případě Prazdroje (Měšťanského pivovaru v Plzni) jde o osmdesát ochranných známek, z nichž nejstarší Pilsner Bier je chráněna od roku 1859, v případě Gambriusu je jich třicet, ochrany požívají i některá obrazová označení a podobně. Toto obrovské nehmotné bohatství na rozdíl od našich odhadů němečtí

odborníci "při dobré obchodní politice" oceňují jednou miliardou marek. Na tiskové konferenci ing. Klofová upozornila na složitost transformační problematiky danou různými vlastnickými formami, které kladou vysoké nároky na právní čistotu ve změnách vlastnictví a na mravní úroveň kompetentních státních úředníků. Veřejně kritizovala situaci ve státních statcích na příkladech Kladrub a Chuchle, poukázala na varovné signály z Karlových Varů a chebského výběžku. V případech restituce šlechtických majetků jdoucích před datum 25. února 1948, na kauze rodu Blucherů novináře upozornila na aktivity náměstka ministra zahraničních věcí pana Bratinky (ODA), který tyto restituce (ve spolupráci s náměstkem ministra vnitra panem Křížanem — ODA) prosazuje udělováním občanství a podobně přesto, že v daných aktech není právně jasno. V případě Blucherů kupříkladu se má restituovat několikamiliardový majetek rodu, který v registrech české šlechty není veden, ve sčítáních obyvatel mezi občany republiky se neobjevuje ani při prvním sčítání v roce 1920.

Bezprostřední reakce vedoucích pracovníků MZe se ještě v den tiskové konference v televizním zpravodajství zaměřily na otázku ohrožení ochranných známek a označení původu. V jejich vystoupeních se objevily i záhadné pojmy jako "zakladatelský projekt" (ing. Křivohlavý — ODA), který je buď nesmyslem (dosud známe jen pojem privatizační projekt), nebo je prořeknutím tajných skutečností "tzv. standartních procesů".

O den později ministr zemědělství a předseda křesťanské politické strany KDU—ČSL Josef Lux dal všem přítomným novinářům nepokrytě najevo, že se naprosto necítí být vázán křesťanskou mravností a Desaterem Božích přikázání. V případě pozemků s.p. Plzeňský Prazdroj n.p., které byly podle svědectví pozemkových knih protiprávně přepsány "v rámci privatizace" na a.s. Plzeňské pivovary v případě 74 parcelních čísel (včetně objektů na těchto parcelách vybudovaných, ale neuvedených ve vládou schváleném privatizačním projektu, vypracovaném v této části evidovaným spolupracovníkem StB v kategorii agent ing. Peslerem) křesťanský ministr řekl v rozporu s výše uvedenými fakty, že mu ing. Klofová podávala "zkreslené nebo nepravdivé informace podle nichž byly pozemky plzeňského Prazdroje zahrnuty do majetku a.s. Plzeňské pivovary..." Výroby ministra a svědectví pozemkových knih z nichž ing. Klofová a její tým čerpali své poznatky se rozcházejí.

Pan Lux se takto ve svých vystoupeních nezachoval poprvé. Co dodat? Možná provokativní otázku zda v osobě tohoto křesťanského politika nemáme reformátora křesťanského Desatera v němž účelové lži budou dominovat nad pravdou a kdy bude možná reformována i klíčová theologická these "Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to slovo bylo Bůh" (Evangelium podle Jana kapt. 1., verš 1.) nahrazením slova Bůh slovem Lux.

V případě kontroly NKÚ v Plzeňských pivovarech na tiskovce pan Lux ve svým morálních karambolech, které velmi brzy budou

politickými karamboly KDU-ČSL, pokračoval výrokem: "NKÚ tuto kontrolu provádí, nebo v nejbližších dnech bude provádět. Ne z mé iniciativy, ale s mým vědomím." Pracovníci NKÚ však o ničem ve smyslu tvrzení pana Luxe nevědí a nechystají! A na adresu ing. Klofově řekl, že svoji práci vykonávala "velmi často v rozporu se zákonem" s tím, že "pokud má" (ing. Klofová) "znalosti o porušení zákona, pak je její povinností informovat orgány činné v trestním řízení". Pozoruhodné je, že pan ministr Lux svoji podřízenou ředitelku odboru kontroly na porušování zákona ani jednou neupozornil, ani neinformoval v dané věci orgány činné v trestním řízení. Ing. Klofová 8. listopadu 1993 registrovala na tyto výroky žádost o omluvu, již by měl ministr Lux sdělit novinářům do 12. listopadu 1993 pokud nemá být věc řešena soudně. Z hlediska Mariánské tradice, která nás povazuje úctou k ženě, křesťanský politik Lux dal svými výroky a skutky i zde veřejnosti najevo své pohrdání křesťanskými hodnotami. Neučinil tak poprvé. Vydavatel Českého deníku pan Josef Kudláček veřejnost upozornil na snahy pana předsedy KDU-ČSL Luxe očernit novinářku paní Evu Pleskotovou bezprecedentním nařčením ze spolupráce s StB... Ale ani zde kauza ing. Ludmily Klofově nekončí.

V úterý 9. listopadu 1993 mě jedna z kolegyní v novinářské branži upozornila na to, že ing. Klofová podle důvěrných zdrojů na MZe měla mít v privatizaci plzeňských pivovarů vlastní soukromopodnikatelské záměry stejně jako v Chuchli a jinde. Za další pramen v dané otázce uvedla jednoho ze členů Ústřední rady KAN. Vzhledem ke kauze paní Evy Pleskotové souhlasila s tím, abych ing. Klofově v dané záležitosti položil přímé otázky. Ta vše označila za absurdní pomluvu a hanebný pokus o dezinformaci novinářské i občanské veřejnosti. Požádala mě o to, abych "důvěrné zdroje" těchto zpráv vyzval k tomu, aby je řekl veřejně právně průkaznou formou a umožnili jí tak soudně se proti pomluvám bránit. Tímto tomuto přání vycházím vstříc a vzdávám se komentáře.

Vzhledem k výše uvedenému jsem se rozhodl zveřejnit jednu zprávu z prostředí Ministerstva zemědělství. K úpravě její formy mě vede zřetel k ochraně osobnosti, i když listina obsahuje všechny náležitosti, které mi dovolují unést břemeno soudního důkazu.

ZÁZNAM Z JEDNÁNÍ S PANEM ING. J.J.

"V pondělí dne 19. července 1993 se krátce po osmé hodině dostavil do kanceláře č. XX pan ing. J.J. V místnosti byli přítomni..., kteří domlouvali nezbytné náležitosti pro převzetí databáze privatizace... Pan ing. J.J. se světil se svojí obavou, že akce předávání databáze privatizace byla připravena se záměrem vyprovokovat závažnou roztržku na ministerstvu zemědělství, kdy nepořádky v privatizaci ještě z dob ministra K. by někdo rád zveličil a při politické a společenské likvidaci nepohodlných osob ze současné garnitury bude nakonec on sám označen za jednoznačného viníka vzniklých zmatků a případně až občanských nepokojů.

Uvedl, že se nikdy neskrýval s tím, že dobrovolně vstoupil do služebního poměru StB FMV ČSSR a ani s tím, že po třech letech požádal sám o uvolnění ze služebního poměru. Z dalšího hovoru vyplynulo, že důvodem by mohla být skutečnost, že během služby v StB byl se sportovním zájezdem ve Francii, kde se na několik dní vzdálil od skupiny a pouze se svými zahraničními přáteli podnikl výlet po zámčích na Loiře. Po návratu do vlasti byl svými nadřízenými podezírán, že jako rozvědčík začal hrát dvojí hru.

Dále upozornil ... přítomné, že je mu velice dobře známo, že představitelé stran vládní koalice se nemohou rozhodovat podle svého svědomí, ale že jsou nuceni poslouchat síly, které stojí v pozadí a které připravovaly celý 17. listopad 1989 a rovněž všechny události po něm. Uvedl, že se s řadou představitelů těchto sil zná velmi dobře osobně, že jsou to jeho kamarádi a že mu pomohou jako kdykoliv předtím.

Rozvedl, že lidé, kteří řídili z pozadí stát během komunistického režimu, jsou nyní u skutečné moci stále, pouze nevystupují na veřejnosti, ale každodenním snažením postupně získávají stále větší moc ekonomickou a prostřednictvím jimi ovládaných vládních a politických činitelů rovněž i moc politickou. On sám že sice je pouze méně významným článkem, ale přesto jeho znalosti uvedené problematiky jsou značně hluboké.

Jako například uvedl, že není pro něj problém dostat se na audienci k ministru obrany, neboť pan docent Baudyš je jeho kamarád, kteří dělají pro KGB, ještě stále řízen a musí je poslouchat. Kroky v tomto směru již prý učinil. Jako další, s kým by v nejbližší době chtěl osobně mluvit, je mpř. vlády a ministr zemědělství pan ing. Lux.

Panu ministru připomene své minulé zásluhy a to, že je nyní ministrem zemědělství právě on. Dále mu nabídne své služby, neboť mu bude moci sdělit, který z jeho lidí jemu zde na ministerstvu nejbližších jej vlastně podráží a vynáší veškeré jemu dostupné informace ven z ministerstva. Na přímý dotaz, zda myslí... B...

odpověděl, že ten to není. Rozhodně se však zmíní i o ...S, zejména jeho rodinné zázemí pana ministra překvapí.

Na konci obsáhlého rozhovoru pan ing. J.J. si posteskl, že jeho hlavní snahou je, aby v Čechách zůstal zachován klid a pořádek, ale že jeho snaha není dostatečně po zásluze oceněna. On sám pro to dělá i s nasazením vlastního života velmi mnoho. Např. v období krátce po 17. listopadu se sebral a v tašce odnášel závěry kulometů z NV hl. m. Prahy na Ústřední výbor KSČ jenom proto, aby přešel krveprolití.

Informoval, že se ničeho nebojí, protože se předem připravil na všechny eventuality. Závažné nedostatky v databázi privatizace mu nikdo za vinu nebude moci dát, neboť se důkladně pojistil. Všechny podklady, ze kterých čerpal, jsou uzavřeny ve skříních. Databáze sama je několikrát zkopírována a uschována. A co je nejdůležitější, ukryl ji rovněž na skrytém místě mimo budovu MZe ČR. Z dalších vět vyplynulo, že toto své zajištění prováděl v součinnosti s panem ing. J.H..."

Domnívám se, že část zde citovaného dokumentu je pro váženého čtenáře dostatečná natolik, aby dospěl k přesvědčení, že taky viděl šejka s bradavicí na nose a slyšel šilený Gogolův smích, a že Dostojevský byl jen opisovač. Ministerstvo zemědělství však není zabydleno literárními přízraky. A nejsou to postavy této provenience, co zde rozhodují.

Ve hře o Prazdroj bude potřeba ještě zrekapitulovat fakta, srovnat schválený privatizační projekt se současným stavem a připomenout si dialektické chování politiků i plzeňského managementu.

DOPIS INVESTIČNÍCH FONDŮ — SAMOZVANÝCH AKCIONÁŘŮ PLZEŇSKÉHO PRAZDROJE, n.p.

Ministr zemědělství ing. Josef Lux obdržel od investičních fondů dopis s datem 15. března 1993. Se zřetelem k právním aspektům privatizace plzeňských pivovarů a v zájmu informování veřejnosti tak, aby mohla posuzovat problém vlastní úvahou, bude citován v celé uplnosti.

"Vážený pane ministře,

posoudili jsme současné právní vztahy mezi Plzeňskými pivovary, a.s. a Plzeňským Prazdrojem, n.p., zvláště na základě těchto dokumentů:

— rozhodnutí ministerstva pro správu národního majetku a jeho privatizaci o schválení privatizačního projektu Plzeňských pivovarů s.p. ze dne 6.4.1992 čj. 30/31/1329/92 odst. 4." (na právní problematiku tohoto aktu bylo ve statí upozorněno v její první a čtvrté části — poznámka autora)

— obsah aktualizace privatizačního projektu z 31.12.1991, str. 11, odst. 16" (v úředně schváleném a ověřeném privatizačním projektu včetně jeho číslování se na str. 11 nachází formulář č. 2B-Vymezení majetku části subjektu, pasáž, na kterou se pisatelé odvolávají je na str. 59 - poznámka autora)

— smlouva o spolupráci a společném podnikání ze dne 4.5.1992" (se zpětnou platností od 1.5.1992, což je v právní oblasti světový a bohužel český unikát - poznámka autora) "uzavřená mezi Plzeňskými pivovary, a.s. a Plzeňským Prazdrojem, n.p." (za Prazdroj podepsanou právně nekompetentní osobou, náměstkem ministra zemědělství Alterou — opět světový a český unikát - poznámka autora)."

V aktualizaci privatizačního projektu z 31.12.1991 se konstatuje, že Plzeňský Prazdroj, n.p., bude přímo začleněn do svazku a.s., kam bude vložen veškerý majetek n.p. Plzeňský Prazdroj, bez dalšího projednávání a schvalování." (Zde by mohl a možná měl každý občanský upozornit prokuraturu nebo podat soudní žalobu pro porušení zákona o velké privatizaci, neboť mu byla v Kupónové privatizaci-privatizaci zatajena důležitá informace - poznámka autora.)

"V rozhodnutí o schválení projektu se konstatuje, že Plzeňský Prazdroj, n.p. bude privatizován v souladu se zákonem č. 92/91 Sb. po vyřešení otázky převodu ochranné známky, označení původu z Plzeňského Prazdroje, n.p., na Plzeňské pivovary, a.s.

Shora citovaná smlouva uvádí, že další spolupráce po vyřešení možnosti převodu ochranné známky se bude odvíjet podle ustanovení ve schváleném privatizačním projektu Plzeňských pivovarů, a.s., o přistoupení Plzeňského Prazdroje, n.p. k Plzeňským pivovarům, a.s.

Ministerstvo zemědělství, které spolupodepisovalo smlouvu mezi těmito subjekty v čl. XIX." (Zásadní námitky byly již uvedeny, ale pro přesnost: Čl. XIX. v uvedené smlouvě chybí. V číselném pořadí po čl. XVIII. následuje neexistující římská číslovka IXX., pod níž stojí psáno "Ministerstvo zemědělství České republiky po předchozím projednání a ověření skutečností, které vedly smluvní strany k uzavření této Smlouvy o spolupráci a společném podnikání z titulu ústředního orgánu státní správy a jako zakladatel a správce Plzeňského Prazdroje, národního podniku, schvaluje: způsob spolupráce smluvních stran, obsah této smlouvy, dohodnutý způsob další

NEMOVITOSTI

MIKI SPIGL
Cermak Road Realty
6226 W. Cermak Rd.
Berwyn, IL

Jestliže zamýšlíte prodat majetek, ohodnocuji zdarma v芝加哥ském okolí. Procenta jsou velmi nízká, chcete-li koupit. Volejte 708-484-4800 nebo domů 708-562-7605

PRODÁ SE

Prodám loď - sailboat - za \$25,000 nebo vyměním za auto nebo za "Vacation trailer". Tel. 219-659-0938.

PRODÁ SE

prosperující restaurace na Floridě, 80 míst + likéry. Tel. 1-813-736-4912.

Havajské ostrovy - Maui - nocleh se snídaní v soukromém domě, dvě oddělené ložnice, studio; domek s 1 ložnicí. \$75-80 za noc pro dva. Bazén, jacuzzi. Volejte 1-808-874-6407 - Eva Villas.

Naše písničky nezahynou
Půlhodinku hudby z naší vlasti vysílá Jerry Jiráček na stanici WCEV 1450 AM každou středu a pátek v 8.05 večer.

Kde možno koupit HLASATEL:

- **Minařik Bakery**
5832 W. Čermák Rd., Cicero
Pouze nedělní
- **Brookfield (Minark II.) Bakery**
9213 Broadway, Brookfield
Pouze nedělní
- **Austin a Čermák Rd.**
Cicero — stánek
- **Prague Sausage & Delicatessen**
6312 W. Čermák Rd., Berwyn
Pouze nedělní
- **Redakce Hlasatele**
6426 W. Čermák Rd., Berwyn
- **The European Village, Ltd.**
6531 W. Čermák Rd., Berwyn
- **Roh Oak Park & Čermák Rd.**
Berwyn — stánek
- **Čermák Rd. & East Ave.**
Berwyn — stánek
- **26th & Ridgeland**
Berwyn, stánek — nedělní
- **V New Yorku: Candy Store**
1437 - 1st Ave., New York, NY

Hledám jakoukoliv práci od 7 AM do 5 PM. Mluvim česky a anglicky. Volejte (708) 652-8795.

HELP WANTED

Refrigeration Trainee; young bright & energetic man to do shop work. Must be mechanically inclined.
Call: (708) 246-5333.

HELP WANTED

Domovník pro budovu s bydlením, který bydlí v Berwynu. Musí mluvit anglicky. Volejte po 5. hodině 484-3729 nebo 383-8434.

Přijme se žena k uklizení domů a kanceláří. Musí bydlet v Naperville. Pokoj opatříme. Volejte (708) 393-3999.

SEZNÁMENÍ

Chcete sa zoznámiť so ženami zo Slovenska? Píšte na: HOME DATA, P.O. BOX 516, BERWYN, IL. 60402

PŘEKLADY

IJK Translation Service
z češtiny do angličtiny a naopak
☆☆☆
I. J. KOVAR
P.O. Box 313
Riverside, IL 60546
or call
(708) 442-7115

Ondruš & Syn

Zhotovujeme přikrývky (deky) i polštáře z přineseného peří, hotové povlaky na deky ve všech velikostech. Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic, soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen, sklad hotových prošivaných dek a polštářů z hustého prachového peří z dávkou. Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Rádi poradíme a odborně obsloužíme, česky i anglicky. Máme 56-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Navštivte nás!

Ondruš & Syn

6533 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS
484-1700

It keeps more than memories alive.

AMERICAN HEART ASSOCIATION MEMORIALS & TRIBUTES

1-800-AHA-USA1

American Heart Association

The space provided as a public service ©1993, American Heart Association

■ SOWETO, Jižní Afrika

Volební vlak Afrického národního kongresu vyrazil ze špinavé johannesburské železniční stanice o půl hodiny pozdě, na úřední zahájení volební kampaně ANC, symbolickou poslední část cesty k vládě. Ve vlaku byl zářící Nelson Mandela a hrstka vrchních oficiálů ANC, tucet diplomatů a spousta žurnalistů.

Konečné místo určení bylo hned u Soweta, v obrovské konferenční síni, ozdobené vlajkami a balony v barvách ANC — černé, zelené a zlaté. Zde Mandela v sobotu přednesl svůj 14tistránkový volební manifest s heslem "Lepší život pro všechny".

Ale ovzduší nemělo tu spontánnost a zvuk jako při jiných Mandelových projevech v zchudlých jihoafrických městech, kde je lepší život skutečně potřebný. Vybrání shromáždění, kteří se dostavili na pozvání — obchodníci, diplomati a hodnostáři — vypadali, jakoby se již těšili docela dobrému životu a tleskání manifestu bylo zdvořilé a ne tak hlučné jako obvykle.

ANC stojí před úkolem zcela jiným než měla dříve vláda. Zdědí obzvláště nejednotnou společnost, ve které prvky Prvního a Třetího světa budou žít vedle sebe. Zde je soustředěno ohromné bohatství v rukou 15ti procent obyvatel, kteří jsou bílí, zatímco černí nemají pitnou vodu a toalety, nebo nemají kde bydlet. Nad vším tím je akutní politické a rasové napětí, které by mohlo vybuchnout, kdyby jedna skupina pocítila, že její zájmy nejsou hájeny.

Manifest sám se skládá hlavně z hesel, ale je založen na podrobnějším dokumentu hospodářské politiky, která se pokouší popsat, jak ANC bude v Jižní Africe vládnout.

Například, v příštích pěti letech slibuje ANC, že opatří zdarma zdravotní péči pro děti do šesti let, 10 let bezplatného školení, a čistou pitnou vodu pro všechny. Slibuje také, že vystaví milion nových domů a vytvoří dva a půl milionu pracovních míst.

Nic z toho nebude bez nějaké oběti a bolesti pro privilegované.

Nejspornější je to, že v manifestu je slovo "nacionalizace", kterou ANC nevylučuje. Akciový trh z toho důvodu poklesl, ale znovu přišel k sobě. Největší pobouření způsobil slib, že vlastnictví minerálních práv, které jsou páteří hospodářství, bude mít stát, což je všeobecnou praxí v Evropě. ANC nenavrhuje nacionalizaci důlních společností, obchodní vedoucí se dožadují více detailů, a má následovat vyjednávání.

Ve svém důrazu na programy veřejných prací je manifest fakticky velmi podobný doporučení Světové banky z loňského roku. A nová zdravotní politika je téměř identická s návrhem soukromého poradce U.N.

Nabídky a podvody

František Růžička

V jednom z posledních čísel Jihočeských listů odcházejícího roku 93 nám článek šéfredaktora líčí příběh odehrávající se u Okresního soudu v Č. Budějovicích. Na počátku roku 1991 si jistý podnikavec chtěl vynahradiť svojí zlost (za to, že předtím také naletěl) tím, že nechal otisknout inzerát, že zajistí zprostředkování práce pro zahraniční firmu ve valutové odměně. Požadoval za to pouze zaslání 30 korun.

V následujících dnech mu došlo přes 65 tisíc korun. Byl z nich šokován, ale dlouho se z nich neradoval. Ve svých 23 letech stanul před soudem a byl odsouzen k odnětí svobody na jeden rok s podmíněnou zkušební dobou na dva a půl roku a k peněžitému trestu 6 tisíc korun.

Šéfredaktor listu (tehdy ještě JP, později DJP a dnes JČL) si s naznačenou dávkou výčitek sáhl do svědomí a napsal: "Prolistoval jsem si schválně listy z posledního týdne. S úlevou musím konstatovat, že nikdo zprostředkování práce proti zaslání 30 Kč nenabízel; lidé, zdá se, už jsou přece chytřejší..."

Tolik šéfredaktor, který listuje a čte, ale zřejmě nevidí. Zdá se, že oč jsou lidé přece jen chytřejší, o to je komerční zájem inzerce těchto listů hmatatelnější. Jen jeden pouhý den před otištěním tohoto morálního vyznání šéfredaktora je otištěn zcela nemorální inzerát. Dokonce v rubrice EXPRES a zní:

"Koupím doklady na Fiat Panda. Tel. 038/xxxxx".

A aby nešlo jen o pouhou náhodu, byl těsně před koncem roku uveřejněn ještě jeden: "Prodám doklady na Fiestu. Tel 038/xxxxx".

Co k tomu dodat. Snad jen moudrosloví, že zloděj nejraději křičí "chytte zloděje" a podvodník, že "někdo podvádí". V tomto konkrétním příkladu jde o tzv. "LEGÁLNÍ PODVOD". Jak se to dělá, znají i příslušné policejní instituce. Doveze se ze zahraničí schopný "vrak", vymění se motory a další agregáty, koupí se doklady... a pak "vznikne" nový automobil. Ten se přihlásí, je otypován a vše je O.K. Až na ty legální podvody, bez uzardění inzerované. Vždyť byly zaplacené.

Abych vyhověl době, začínám si připravovat inzeráty: "Vykupují kradená auta. Zn.: za valuty" — "Uřiznu vám vánoční stromek v parku. Zn.: čerstvý" — "Zítřejší večer tě znásilním. Zn.: přijď v 18.00 k plotu u Jihočeské pravdy". Věřím, že je regionální redakce Jihočeských listů neodmítne.

HLEDÁME OPATROVNICI K NOVOROZENĚTI NA PLNÝ ÚVAZEK, VE STŘEDNÍM ILLINOIS. PRAXE VÍTÁNA. UBYTOVÁNÍ ZAJIŠTĚNO. ČEŠTINA A ANGLIČTINA VÍTÁNA.

"Zn. opatrovnice"

spolupráce po privatizaci PU, n.p. (viz čl. XVIII., bod 1-4), uzavření celé smlouvy." ("schválilo uzavření celé smlouvy a výslovně způsob spolupráce po privatizaci Plzeňského Prazdroje, n.p. tedy to, že n.p. Plzeňský Prazdroj přistoupí k a.s. Plzeňské pivovary.

Vzhledem k situaci, kdy byla dořešena otázka převodu ochranné známky a označení původu — viz příložený protokol, z uvedených dokumentů jednoznačně vyplývá:

a) povinnost převést ochrannou známku a označení původu na Plzeňské pivovary, a.s.

b) povinnost provést privatizaci n.p. Plzeňský Prazdroj a to tak, že bude vložen majetek do a.s. Plzeňské pivovary.

Rozhodnutí ministerstva pro správu národního majetku a jeho privatizaci považujeme za závažné, rovněž tak schválení ministerstva zemědělství povinností vyplývajících ze smlouvy.

Vážený pane ministře, na základě shora uvedených skutečností Vás žádáme, abyste učinil veškerá opatření, směřující k naplnění závažných závěrů z rozhodnutí ministerstva pro správu národního majetku a jeho privatizaci o schválení smlouvy mezi Plzeňským Prazdrojem, n.p., a Plzeňskými pivovary, a.s. a to vše v souladu s privatizačním projektem v jeho aktualizovaném znění.

Nepochybně jsme si všichni vědomi, že v daném případě jednáme ve věci, která sama o sobě vyvolává zájem nejen odborné veřejnosti, ale je rovněž významnou položkou při tvorbě prestiže vlády a státních orgánů v procesu privatizace a z tohoto důvodu považujeme za nepřijatelné řešení, aby se věc stala předmětem diskuse v médiích, případně předmětem soudního sporu.

Žádáme Vás proto o urychlené řešení, jehož naléhavost váže i na fakt, že Plzeňské pivovary a.s. zahájily finančně nákladnou investici do části vyrábějící Plzeňský Prazdroj a tuto investici nelze dokončit bez čerpání úvěru, který však žádný finanční ústav vzhledem ke zpochybnění způsobu privatizace Plzeňského Prazdroje nemůže poskytnout a tak dojde k obrovským finančním ztrátám, které mohou ve svých důsledcích zlikvidovat oba subjekty. Další škody jsou způsobovány tím, že nelze vzhledem k nejasnosti privatizace Plzeňského Prazdroje, n.p. navázat efektivní exportní kontakty.

Za akcionáře Plzeňského Prazdroje" (Jak může mít s.p. Plzeňský Prazdroj, n.p., akcionáře? Odkud berou níže podepsaní svůj mandát?

Jak to, že národní podnik považují za svůj majetek? Kdo jim ho vydal?)

První investiční, a.s. Ing. Procházka

HC and C/Harvardské fondy/: Ing. Kožený

Spořitelni investiční fond: Ing. Dvořák

KIS: Ing. Holub

Živnostenská banka: Ing. Barabas

Za přestavenstvo/v textu přeškrtnuto/: Ing. Peřina, Ing. Mudra

Za dozorčí radu: pan Smutek, pan Matas, Ing. Procházka

Za Plzeňský Prazdroj: pan Jeřábek

Dopis "akcionářů Plzeňského Prazdroje" ministru Luxovi poskytuje klíč k pochopení dalších událostí i toho, proč byla formou "reorganizace" zlikvidována ředitelka odboru kontroly MZe ing. Ludmila Klofová. Stejný osud asi čeká ostatní charakterově pevné a občansky zodpovědné členy jejího pracovního týmu. Výsledky kontroly privatizace plzeňských pivovarů pravděpodobně zkřížily pečlivě utajované záměry a operace, odhalily porušování zákonů, machinace se státním majetkem (s.p. Plzeňský Prazdroj, n.p.), hospodářskou kriminalitu managementu, ohrožení ochranné známky, označení původu a jejich obchodní hodnoty.

Případnou výmluvu signatářů citovaného dopisu "na přehlédnutí formulace 'Za akcionáře Plzeňského Prazdroje' či její nepřesnost" nelze přijmout jak vzhledem k institucím, které reprezentují, tak i se zřetelem k jimi zastávaným funkcím. Formulace o tzv. "obrovských finančních ztrátách" a "ohrožení prestiže vlády a státních orgánů" již lze kvalifikovat jako projev směřování k "demokracii italského quasimafiózního nebo nezakryté zločineckého latinskoamerického typu". Nepřijatelnost fair play metod směrem k veřejnosti a hromadným sdělovacím prostředkům spolu s deklarovanou snahou vyloučit z kauzy nezávislý soud tvoří více než dostatečný důkaz.

PŘÍSNĚ TAJNÉ ZÁMĚRY A OPERACE - PRODEJ PLZEŇSKÉHO PRAZDROJE ZAHRANIČNÍ FIRMĚ V ROZPĚTÍ TENDRU 43-86%

Místopředseda vlády a ministr zemědělství ing. Josef Lux je z titulu své funkce předkladatelem "Materiálu pro jednání porady ministrů vlády České republiky" v tzv. pracovním či jiném pořádku. Dva z nich je třeba veřejnosti přiblížit nejen proto, že se vztahují k privatizaci plzeňských pivovarů. Poslanci Grulichovi poskytují důkaz toho, že si z něho ministr Lux v srpnové odpovědi na jeho interpelaci udělal dobrý

den. Zde nejde o pouhou osobní záležitost proto, že ze zákona odpovídal představitel výkonné moci představiteli moci zákonodárné, což je mnohem závažnější a přirozeně o něčem jiném než o zdánlivě osobním či stranickém sporu.

První materiál pro poradu ministrů s datem 14. června 1993 je nazván "Návrh dořešení způsobu privatizace státního podniku Plzeňské pivovary ve vztahu k národnímu podniku Plzeňský Prazdroj". Podle návrhu usnesení porady ministrů se mělo postupovat tak, aby byl majetek Plzeňského Prazdroje, n.p. věleněn podle privatizačního projektu do a.s. Plzeňské pivovary v hodnotě uvedené v projektu. Dále měly být komisí MSNM, MZe a FNM připraveny podmínky pro vypsání tendru (veřejné soutěže) na prodej 34% (kontrolní balík akcií) a.s. Plzeňské pivovary. Ministr zemědělství měl být pověřen pronájemem s.p. Plzeňský Prazdroj, n.p. (jeho ochranných známek a označení původu) formou licenční smlouvy a.s. Plzeňské pivovary. V důvodové části tohoto dokumentu je majetek Plzeňského Prazdroje, n.p. včetně ochranných známek atd. vyjádřen částkou 354 milionů Kč s doporučením pro "rychlé nalezení strategického partnera" (Guinnesses nebo Miller?) pro 34% akcií, je konstatováno snížení majetku Plzeňského Prazdroje, n.p., vysokou zadlužeností (Guinnesses získal zástavu na šest let, byly zastaveny i sklepy atd.), majetková práva plzeňských právozářníků jsou i zde (!) uznána formou 2,849% oprávnění pro odkup (!) akcií... V části informující o otázce ochranných známek a označení původu Eugen Kočí a ing. Michajlová pod čj. 47/93-131 tvrdí:

"Iniciovaným návrhem odd. prům. právní ochrany MZe ČR ve spolupráci s Úřadem průmyslového vlastnictví byla zajištěna úprava mezinárodního registračního zápisu (formou restitutio in regnum) k 1.9. 1992, čímž stávající problematika označení původu výrobků byla vyřešena." Jejich tvrzení je v rozporu s citovanými závěry JUDr. Vidimské, neodpovídá na otázku respektují-li Lisabonskou dohodu, o níž autoři své závěry opírají, všechny země, nevyjadřují se k vlivu této operace na obchodní hodnotu 80 ochranných známek a označení původu Plzeňského Prazdroje, n.p., opomíjejí ve své informaci fakt, že problém ochranných známek a označení původu sahá až do roku 1859 — "Pilsner Bier", a konstatují, že v tomto případě nelze poskytnout licenci k užívání... Experti ve své "expertize" s datem 14.6.1993 (!) na rozdíl od citovaného návrhu tvrdí, že "do akciové společnosti jako zprivatizované jednotky vstupuje národní podnik Plzeňský Prazdroj de facto vlastně s tržní hodnotou OZ, od jejíž hodnoty se bude od základního jmění odvíjet i příslušný podíl na akciích". O 354 miliónech zde není ani slovo...

Druhý materiál pro poradu ministrů s datem 30.7.1993 je již nazván "Návrh na řešení způsobu privatizace n.p. Plzeňský Prazdroj". Podle tohoto dokumentu má být n.p. Plzeňský Prazdroj privatizován zakladatelským projektem MZe formou AKCIOVÉ SPOLEČNOSTI, s vypsáním tendru na prodej akcií a následným sloučením s Plzeňskými pivovary, a.s. V důvodové zprávě je problém převodu ochranných známek a označení původu označen "za nedořešený", v rozdělení akcií nejsou uznána majetková práva právozářníků. Dále ae zde údaj o tom, že MSNMP eliminovalo údaje schváleného privatizačního projektu(!!!) tak, že Plzeňský Prazdroj n.p. by neměl být začleněn do a.s. Plzeňské pivovary, nýbrž s ní sloučen na základě souhlasu valné hromady a.s. Plzeňské pivovary, a to v případě jiných řešení (proto se fondy již v březnovém dopise považovaly za akcionáře Plzeňského Prazdroje). Je zde ještě doporučena hodnota ochranných známek a označení původu ve výši jedné miliardy korun přesto, že "znalecký posudek" (Eugen Kočí, 8.2 až 12. 2.1993) za reálnou označil částku 4.2 miliardy Kč. Podle Luxova materiálu mají být plzeňské pivovary prodány (kontrolní balík) proto, že se nedostává 5-7 miliard Kč pro investiční činnost, že světový trh piva kontrolují význační výrobci, mezi něž nepatříme, že jsou plzeňské pivovary zadluženy ve výši 4,55 miliard korun. V otázce ochranných známek pan Kočí opět odmítl vzít zřetel k datu 1859.. Ve svém posudku nabízí pro plzeňské právozářníky k odkoupení 8% akcií a navrhuje následující východiska pro tendr (de facto prodej kontrolního balíku akcií někomu ze zahraničí podobně jako v případě Smíchovského pivovaru).

Varianta rozdělení akcií v případě, že v nově sloučené akciové společnosti by na tendr připadlo 34% pro a.s. Plzeňský Prazdroj znamená prodej akcií do zahraničí v těchto poměrech:

hodnota OZ v mld. Kč... tendr v a.s. Plzeňský Prazdroj v %

0 — nelze realizovat

0,5 — 86

1 — 66

2 — 52

3-46

4,2 — 43

Jedním z polistopadových jevů v našich městech je, že se postupně likvidují vývěšní skřínky, které dříve patřily občanským výborům, složkám NF a místním organizacím KSČ. V Havlíčkově kolonii jihočeské metropole jako jedna z mála zůstala ještě funkční a ta také padla do oka paní redaktorky regionálního tisku.

Otištěný článek nenechal v klidu JUDr. V. Filipa, předsedu OV KSČM České Budějovice. Ve svém uveřejněném článku (jaká to demokracie) poukazuje na vandalské ničení nástěnek a mimo jiné píše: "Naše demokracie unese opravdu hodně, nepodložené špinění čestných lidí, kteří se ničím neprovinili. Ale pouze poctivě pracovali a byli třeba členy komunistické strany... Je jednoznačné, že se komunisté prezentují vlastními názory. Jde však o to, jestli to tzv. nezávislí novináři chtějí vůbec vědět, a pokud to ví, zda jsou ochotni to v tisku prezentovat. Což většinou nechtějí..." V závěru svého článku pak ještě poukazuje na oslavování B. Jelcína, za tzv. demokratické rozstřílení parlamentu.

Ihned za tímto článkem je otištěn i dovětek paní redaktorky Dany Markové, ve kterém se ptá: "Proč, pane Filipe, komunisté ve svých vývěšních skřínkách neuveřejňují místo hanlivých hesel plných zloby (Dva hlavní hrobaři Československa — Havel a Klaus) svůj program. Pak bychom si tu dnes nemuseli dopisovat přes noviny."

Ponechám teď stranou zmíněnou otázku hrobařů a jejich "zásluh" a musím přidat svůj dovětek o komunistických hrobařích spolupracujících na pohřbívání ČSR již od roku 1939 až do roku 1989 — tedy celých padesát let — včetně těch, kteří jen "poctivě pracovali"! I tuto otázku teď pomínu s výjimkou zmínky, že stejně "poctivě spolupracovali" i všichni "třikrát super komunističtí" novináři této regionální redakce v čele s emancipovanými redaktorkami — soudružkami Bosáková, Pirnosová, Píhová, Nouzová... A pokud vím, dodnes všechny zůstaly opornými sloupy dnešní redakce a vydavatelství.

Nerad bych házel paní redaktorku "dan" s jmenovanými "bývalými soudružkami" do jednoho pytle. Domnívám se totiž, že již patří mezi novou krev našeho novinářského dorostu. Avšak musím položit otázku o tom, jaký je rozdíl mezi jmenovanými aktéry. Já bych se spíše "zastal" pana předsedy OV KSČ, který ve svých "zásadách" setrval, než bývalých soudružek, které své členské průkazy odložily do spodního šuplíčku, aby dále mohly páchat to, co páchaly celá dlouhá léta — tedy jen "poctivě pracovaly". Škodolibý by se ještě zeptal: "Pro koho??"

Podložení mého názoru je více než odůvodněné. Byla to právě redakce Jihočeské pravdy (DJP-JČL), která se tak vehementně zastala všech komunistů bez rozdílu — vždyť až na demonstrativně směšné výjimky nebyl nikdo souzen, odsouzen a potrestán. Členové a členky zločinecké a zavrženíhodné organizace (citace ve smyslu zákona) zůstali oddané na svých místech a převážná část národa nepochybuje o tom, že si vůbec nepohoršili.

Takže, paní redaktorko, pokud se vám dneska nelíbí projev komunistů na veřejnosti — je to také zásluhou činnosti vašich kolegů a kolegyň.

HRA O ...

Poznámka: Zvýší-li se v Plzeňském Prazdroji, a.s. majetek o hodnotu ochranné známky ve výši jedné miliardy korun, musí být na tendr v Plzeňském Prazdroji, a.s. vyčleněno 66% akcií, aby ve sloučené akciové společnosti Plzeňské pivovary, a.s. s Plzeňským Prazdrojem, a.s., činil tendr (de facto kontrolní balík akcií) 34% akcií. A stále zůstává nezodpovězena otázka po původním datu těchto plánů a aktérech v pozadí.

PŘEDČASNÁ POCHYBNOST

Ministerstvo zemědělství a Ministerstvo pro správu národního majetku a jeho privatizaci rozhodovaly v otázce privatizace plzeňských pivovarů o patnácti podaných projektech. Pracovníci těchto ministerstev měli volnou ruku, nebyli vystaveni kontrole, ať již tehdejšího rezortu paní Kořínkové nebo odborů kontroly příslušných ministerstev. Veřejná kontrola a tisk byly rovněž postaveny mimo tyto procesy. O záměrnosti těchto snah svědčí zájem investičních fondů na vyloučení veřejnosti, soudů a hromadných sdělovacích prostředků potvrzený v jejich dopise ministru Luxovi. V dobře víře bychom mohli předpokládat, že poskytnutím absolutní moci ministerské byrokracii byly sledovány vysoce odborné cíle a vysoká kvalita odborných rozhodnutí v tak náročném a citlivém procesu, jímž privatizace státního majetku bezpochyby je. V případě plzeňských pivovarů tomu tak po věcné, právní i formální stránce bohužel nebylo. V úředně ověřené fotokopii Privatizačního projektu Západočeských pivovarů, koncernový podnik, Plzeň, dne 29. května 1992 je tolik nedostatků, že lze tento dokument brát za důkaz neodborné, nekvalitní práce a rozhodnutí nekontrolované vysoké státní byrokracie.

PAVEL BLAŽEK

BUDEME POKRAČOVAT

Necenzurované noviny, č.31,32 1993

Budeme škodit dál

František Růžička

Takový závěr se zcela logicky nabízí při úvaze nad posledními událostmi v lokalitě staveniště JE Temelín. Dříve než se touto situací budu zabývat, dovoluji si připomenout potlesk v závěru roku 1989, když bylo oznámeno: "O výstavbě jaderných elektráren necht' rozhodují odborníci, tak jako by ostatně měli o všem rozhodovat pouze odborníci".

Avizovaná "akce" se tentokrát neuskutečnila. Byla odvolána ještě dříve, než vůbec začala. Sdělovacím prostředkům bylo sděleno: "Zjistili jsme, že pracovníci temelínské ochranky byli informováni předem. Ztratili jsme tím výhodu momentu překvapení a než riskovat zdraví aktivistů nebo jiných lidí, včetně ochranky, rozhodli jsme se po dlouhém rozhodování v poslední chvíli akci odvolat..."

Můžete namítnout, jak je to od aktivistů Greenpeace ušlechtilé, že neriskují zdraví osob. Já si však tímto unáhleným závěrem nejsem tak zcela jistý. Oni totiž zcela evidentně uvažují s akcemi nenadálými, čekají na moment překvapení. A ten může být až příliš nebezpečný. Stejně jako v okamžiku, kdy mladý frajer najíždí se svým fárem z vedlejší silnice prudce do křižovatky a v posledním zlomku sekundy však prudce zabrzdí. Řidič jedoucí po hlavní silnici má sice jednoznačně přednost, ale v momentu překvapení se lekne, uhně do protisměru a ...

... a tak by to jednou mohlo dopadnout i u Temelína. Dodejme však, o co tentokrát šlo. Záměrem asi sedmdesát členů Greenpeace bylo zablokovat všechny brány JETE, z nichž šest mělo být zavezeno připravenými fůrami lomového prachu. Domyslím-li dopodrobna všechny okolnosti, pak musím konstatovat, že by šlo o evidentně způsobené škody.

Příznám se, mám smůlu, že jsem zaměstnán právě na tomto staveništi. Mám však i tu smůlu, že musím denně dýchat sirný odpad všech těchto uvědomělých, kteří si doma hoví v teploučku jen díky tomu, že přikládají do kamen a zamořují ovzduší daleko jedovatějšími splodinami.

Jen díky jim, mnohým z nás v organismu rozkvétá nevyzpytatelný květ rakovinové rostlinky, která nás v jednom nestřeženém okamžiku přece jen dostane na kolena a pak i na prkno. Jak rád bych našel odvahu a prostředky, abych jim na jejich komín položil betonovou desku. Možná, že však doma jen otočí vypínačem, ale to je zcela shodný aspekt — pouze za ně do kamen přikládá někdo jiný — nejspíše ČEZ. proti kterému tak vehementně bojují. Dokonce s nasazením životů, jak se dalo vyčíst z prohlášení.

VYBERTE SI

Naši "privátně-průmyslovou" hladinu v posledních týdnech rozčeřily diskuse (ovšem i činy) související s chodem bývalé mladoboleslavské automobilky Škoda.

Jak uveřejnil zahraniční tisk, došlo ke zjištění, že Volkswagen není příliš spolehlivý partner. Hlavní obtíží pro současnou vládu je pak fakt, že sliby o budoucích investicích VW v ČR nejsou součástí původní dohody. Byly totiž dohodnuty odděleně s některými ministry minulé české vlády.

Pokud si dobře vzpomínám, přednost byla dána Volkswagenu před Renaultem právě pro sílu jeho investičních záměrů. Dnes však je VW ochoten proinvestovat podstatně méně, než se tehdy předpokládalo (či snad NĚKDO předpokládal?). Co je však daleko závažnější, je současná strategie automobilky s tím, že místo toho, aby se Škoda stala hlavním výrobcem celých automobilů (s vlastní motorárnou), mohla by se proměnit na pouhou montovací dílnu řízenou z bratrského Německa.

Našemu čtenáři se snad bude zdát nepochopitelné, že původní smlouvy byly vyhotoveny tak nedokonalé. I na to si dobře vzpomínám, jak premiér JUDr. P. Pithart zářil úsměvem při sdělování výsledků jednání. Ubezpečoval, že je vše na dobré cestě.

Vzpomenu-li si i na to, že nás pan prezident V. Havel ubezpečoval, že všude budou rozhodovat jen a jen odborníci, pak zbývá jen jediný možný závěr. Byl to záměr nebo spekulace. Záměr v tom, aby to tak dopadlo a někdo shrábnul tučnou provizi, anebo — aby to tak nedopadlo a někdo se dalšími a nekonečnými dodatky k uzavřené smlouvě přižívoval dalšími tučnými provizemi. Nevím — a vy si vyberte.

František Růžička